

Uradni list

Evropske unije

C 33 E

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 52

10. februar 2009

Obvestilo št.

Vsebina

Stran

III *Pripravljalni akti*

SVET

2009/C 33 E/01	Skupno stališče (ES) št. 1/2009 z dne 17. decembra 2008, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti in določitvi vsebine njenih prilog ⁽¹⁾	1
2009/C 33 E/02	Skupno stališče (ES) št. 2/2009 z dne 18. decembra 2008, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi postopkov Skupnosti za določitev mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih živalskega izvora in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2377/90 in spremembi Direktive 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾	30

Opomba bralcu (glej notranjo stran zadnje strani ovitka)

SL

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP in Švico

⁽²⁾ Besedilo velja za EGP

III

(Pripravljalni akti)

SVET

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 1/2009,**ki ga je sprejel Svet dne 17. decembra 2008****z namenom sprejetja Uredbe (ES) št. .../2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o spremembi Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti in določitvi vsebine njenih prilog****(Besedilo velja za EGP in Švico)**

(2009/C 33 E/01)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter zlasti členov 42 in 308 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V Uredbi (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti ⁽³⁾ je predvideno, da bo vsebina njenih prilog II, X in XI določena pred datumom začetka njene uporabe.

(2) Priloge I, III, IV, VI, VII, VIII in IX k Uredbi (ES) št. 883/2004 bi bilo treba prilagoditi, da se upoštevajo zahteve držav članic, ki so pristopile k Evropski uniji po sprejetju te uredbe, in nedavne spremembe v drugih državah članicah.

(3) Člena 56(1) in 83 Uredbe (ES) št. 883/2004 določata, da se posebne določbe v zvezi z izvajanjem zakonodaje nekaterih držav članic določijo v Prilogi IX k navedeni uredbi. Namen Priloge XI je upoštevati posebnosti različnih sistemov socialne varnosti držav članic, da bi s tem poenostavili uporabo pravil o koordinaciji. Številne države članice so zaprosile, da se vnosi v zvezi z uporabo njihove zakonodaje o socialni varnosti vključijo v to prilogo, ter so Komisiji predložile pravne in praktične pojasnitve svoje zakonodaje in sistemov.

(4) V skladu s potrebo po racionalizaciji in poenostavitvi je potreben enoten pristop, da se zagotovi, da so vnosi za različne države članice, ki so podobne narave ali imajo enak cilj, načeloma obravnavane na podoben način.

(5) Ker je namen Uredbe (ES) št. 883/04 koordinacija zakonodaje o socialni varnosti, za katero so izključno odgovorne države članice, vnosi, ki niso združljivi z njenim namenom ali cilji, ter vnosi, namenjeni zgolj razlagi nacionalne zakonodaje, niso vključeni v to uredbi.

(6) Nekatere zahteve so se nanašale na vprašanja, skupna več državam članicam, zato je primerno, da ta vprašanja obravnavajo na bolj splošni ravni, in sicer z razlago v samem normativnem delu Uredbe (ES) št. 883/2004 ali v eni od njenih prilog, ki jih je torej treba spremeniti, ali pa z določbo v izvedbeni uredbi iz člena 89 Uredbe (ES) št. 883/2004, ne pa tako, da se v Prilogo XI k Uredbi (ES) št. 883/2004 vključijo podobni vnosi za več držav članic.

⁽¹⁾ UL C 161, 13.7.2007, str. 61.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 9. julija 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 17. decembra 2008 in Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL L 166, 30.4.2004, str. 1. Popravljen različica v UL L 200, 7.6.2004, str. 1.

- (7) Člen 28 Uredbe (ES) št. 883/2004 bi bilo treba spremeniti, da se pojasni ter razširi področje uporabe uredbe in zagotovi, da so družinski člani nekdanjih obmejnih delavcev lahko še naprej deležni zdravljenja v nekdanji državi zaposlitve zavarovane osebe tudi po njeni upokojitvi, razen če je država članica, kjer je obmejni delavec nazadnje delal, na seznamu v Prilogi III.
- (8) Primerno je tudi, da se za zagotovitev doslednosti v prilogah k Uredbi (ES) št. 883/2004 nekatera posebna vprašanja namesto v Prilogi XI k navedeni uredbi obravnavajo v drugih prilogah navedene uredbe v skladu z njihovim namenom in vsebino.
- (9) Nekateri vnosi za države članice v Prilogi VI k Uredbi (EGS) št. 1408/71 so zdaj z nekaterimi splošnimi določbami zajeti v Uredbi (ES) št. 883/2004. Zaradi tega so postali številni vnosi v Prilogi VI k Uredbi (EGS) št. 1408/71 odvečni.
- (10) Da bi državljanom olajšali uporabo Uredbe (ES) št. 883/2004 pri iskanju informacij ali vlaganju zahtevkov pri institucijah držav članic, se navedejo sklicevanja na zakonodajo zadevnih držav članic tudi v izvirnem jeziku, kolikor je to potrebno za preprečevanje nesporazumov.
- (11) Uredbo (ES) št. 883/2004 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (12) Uredba (ES) št. 883/2004 določa, da se uporablja od datuma začetka veljavnosti izvedbene uredbe. Zato bi se ta uredba morala uporabljati od istega datuma –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 883/2004 se spremeni:

1. za uvodno izjavo 17 se vstavi naslednja uvodna izjava:

„(17a) Ko se za osebo začne uporabljati zakonodaja neke države članice v skladu z naslovom II te uredbe, se pogoji za zavarovanje in upravičenost do dajatev opredelijo v skladu s to zakonodajo pristojne države članice, pri čemer se spoštuje zakonodaja Skupnosti.“;

2. za uvodno izjavo 18 se vstavi naslednja uvodna izjava:

„(18a) Načelo enotne veljavne zakonodaje je zelo pomembno in ga je treba okrepiti. To pa ne sme

samo po sebi pomeniti, da postane zaradi dodelitve dajatve v skladu s to uredbo, ki zajema plačilo prispevkov za zavarovanje ali zavarovalno kritje za prejemnika, za to osebo veljavna zakonodaja države članice, katere institucija je to dajatev dodelila.“;

3. v členu 1 se za točko (v) vstavi naslednja točka:

„(va) ‚Storitve‘ pomenijo

(i) za namene poglavja 1 naslova III (dajatve za bolezni, materinstvo in enakovredne dajatve za očetovstvo) storitve, predvidene v zakonodaji države članice, ki so namenjene za zagotavljanje, razpoložljivost, neposredno plačilo ali povračilo stroškov zdravstvene oskrbe, proizvodov in storitev, ki sodijo pod to oskrbo. To vključuje dolgotrajne storitve;

(ii) za namene poglavja 2 naslova III (nesreče pri delu in poklicne bolezni) to pomeni vse dajatve v zvezi z nesrečami pri delu in poklicnimi boleznimi, kakor je opredeljeno v točki (i) in določeno v okviru sistemov držav članic za nesreče pri delu in poklicne bolezni.“;

4. člen 3(5) se nadomesti z naslednjim:

„5. Ta uredba se ne uporablja za:

(a) socialno in zdravstveno pomoč ali

(b) dajatve, pri katerih država članica prevzame odgovornost za škodo osebam in zagotavlja nadomestilo, kot so nadomestila za žrtve vojne in vojaških akcij ali njihovih posledic, za žrtve kaznivih dejanj, atentatov ali terorističnih dejanj, za žrtve škode, ki so jo povzročili organi države članice med opravljanjem svojih nalog, ali za žrtve, ki so bile oškodovane iz političnih ali verskih razlogov ali zaradi svojega porekla.“;

5. člen 14(4) se nadomesti z naslednjim:

„4. Kadar zakonodaja države članice pogojuje dostop do prostovoljnega zavarovanja ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja s stalnim prebivališčem v navedeni državi članici ali s predhodnim opravljanjem dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe, se člen 5(b) uporablja le za osebe, za katere se je v katerem koli prejšnjem obdobju uporabljala zakonodaja navedene države članice na podlagi njihove dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe.“;

6. v členu 15 se izraz „pomožni uslužbenci“ nadomesti z izrazom „pogodbeno osebje“;

7. člen 18(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Družinski člani obmejnega delavca so upravičeni do storitev med bivanjem v pristojni državi članici.

V primeru, da je pristojna država članica na seznamu v Prilogi III, so družinski člani obmejnega delavca, ki prebivajo v isti državi članici kot obmejni delavec, upravičeni do storitev v pristojni državi članici le pod pogoji iz člena 19(1).

Seznam iz Priloge II se pregleda najpozneje ... (*) na podlagi poročila upravne komisije. Ob upoštevanju tega poročila lahko Evropska komisija po potrebi predloži predlog za revizijo seznama.“;

8. člen 28(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Obmejni delavec, ki se starostno ali invalidsko upokoji, je v primeru bolezni upravičen do nadaljnjega prejetja storitev v državi članici, v kateri je nazadnje opravljal dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe, kolikor gre za nadaljevanje zdravljenja, ki se je začelo v tej državi članici. „Nadaljevanje zdravljenja“ pomeni nadaljnje preiskave, diagnosticiranje in zdravljenje med celotnim trajanjem bolezni.

Prvi pododstavek se smiselno uporablja za družinske člane nekdanjega obmejnega delavca, razen če država članica, v kateri je bil nekdanji obmejni delavec nazadnje zaposlen, ni navedena v Prilogi III.

Seznam iz Priloge II se pregleda najpozneje ... (*) na podlagi poročila upravne komisije. Ob upoštevanju tega poročila lahko Evropska komisija po potrebi predloži predlog za revizijo seznama.“;

9. člen 36(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Brez poseganja v morebitne ugodnejše določbe iz odstavkov 2 in 2a tega člena, se členi 17, 18(1), 19(1) in 20(1) uporabljajo tudi za dajatve v zvezi z nesrečami pri delu ali poklicnimi boleznimi.“;

10. v člen 36 se vstavi naslednji odstavek:

„2a. Pristojni nosilec zaposlenemu ali samozaposlenemu delavcu, ki je žrtev nesreče pri delu ali poklicne bolezni in je upravičen do storitev, ki jih plača ta nosilec, ne sme zavrniti izdaje dovoljenja iz člena 20(1), kadar mu ob upoštevanju njegovega trenutnega zdravstvenega stanja in verjetnega poteka bolezni na ozemlju države članice, kjer ima stalno prebivališče, z medicinskega vidika v sprejemljivem časovnem roku ni mogoče zagotoviti primernega zdravljenja.“;

11. člen 51(3) se nadomesti z naslednjim:

„3. Kadar država članica v svoji zakonodaji ali v posebnem sistemu pogojuje pridobitev, ohranitev ali

ponovno pridobitev pravice do dajatev s tem, da mora biti oseba ob nastopu zavarovalnega primera zavarovana, ta pogoj velja za izpolnjenega v primeru, da je bila ta oseba pred tem zavarovana po zakonodaji ali posebnem sistemu te države članice in je ob nastopu zavarovalnega primera zavarovana po zakonodaji druge države članice za enak zavarovalni primer, ali, če to ni tako, v primeru, da osebi dajatev za enak zavarovalni primer pripada po zakonodaji druge države članice. Slednji pogoj velja za izpolnjenega v primerih iz člena 57.“;

12. člen 52(4) se nadomesti z naslednjim:

„4. Kadar je zaradi izračuna na podlagi odstavka 1(a) v eni državi članici neodvisna dajatev vedno enaka ali višja od sorazmerne dajatve, izračunane v skladu z odstavkom 1(b), pristojni nosilec opusti sorazmerni račun, pod pogojem, da:

(i) so taki primeri navedeni v delu 1 Priloge VIII;

(ii) se za ta primer ne uporablja zakonodaja, ki določa pravila za preprečevanje prekrivanja iz členov 54 in 55, razen če so izpolnjeni pogoji iz člena 55(2); in

(iii) se v posebnih okoliščinah posameznega primera za dobe, dopolnjene po zakonodaji druge države članice, ne uporablja člen 57.“;

13. v členu 52 se doda naslednji odstavek:

„5. Ne glede na določbe iz pododstavkov 1, 2 in 3 se sorazmerni izračun ne uporablja za sisteme, ki zagotavljajo dajatve, pri katerih časovne dobe niso pomembne za izračun, pod pogojem, da so taki sistemi navedeni v delu 2 Priloge VIII. V takih primerih zadevni osebi pripada dajatev, izračunana v skladu z zakonodajo zadevne države članice.“;

14. v člen 56(1)(c) se besedilo „po potrebi“ vstavi pred besedilom „v skladu s postopki, določenimi v Prilogi XI“;

15. v člen 56(1) se vstavi naslednja točka:

„(d) Kadar se ne uporablja točka (c), ker je v zakonodaji države članice določeno, da se dajatev ne izračunava na podlagi dejavnikov kot sta zavarovalna doba ali doba prebivanja, ki niso vezani na čas, pristojni nosilec pri vsaki zavarovalni dobi ali dobi prebivanja, dopolnjeni po zakonodaji katere koli države članice, upošteva višino zbranih sredstev, sredstev, za katere se šteje, da so zbrana, ali kateri koli drugi dejavnik za izračun po zakonodaji, ki jo uporablja, deljeno z ustreznimi časovnimi enotami v zadevnem pokojninskem sistemu.“;

16. v člen 57 se vstavi naslednji odstavek:

„4. Ta člen se ne uporablja za sisteme, navedene v delu 2 Priloge VIII.“;

(*) Pet let po začetku uporabe te uredbe.

17. v členu 62(3) se izraz „obmejni delavci“ nadomesti z izrazom „brezposelne osebe“;

18. vstavi se naslednji člen:

„Člen 68a

Zagotavljanje dajatev

Kadar oseba, ki naj bi se ji družinske dajatve zagotavljale za vzdrževanje družinskih članov, teh dajatev ne uporablja v ta namen, pristojni nosilec izvrši svoje zakonske obveznosti tako, da na zahtevo in prek nosilca v državi članici njihevega stalnega prebivališča oziroma imenovanega nosilca ali ustanove, ki jo v ta namen imenuje pristojni organ države članice stalnega prebivališča, zagotavlja omenjene dajatve fizični ali pravni osebi, ki dejansko vzdržuje družinske člane.“;

19. člen 87 se spremeni:

(a) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Če zaradi te uredbe za osebo velja zakonodaja države članice, ki ni določena v skladu z naslovom II Uredbe (EGS) št. 1408/71, se ta zakonodaja še naprej uporablja, vse dokler se stanje ne spremeni in v vsakem primeru največ 10 let od datuma začetka uporabe te

uredbe, razen če zadevna oseba zahteva, da zanjo velja zakonodaja, ki se uporablja po tej uredbi. Zahteva se predloži v treh mesecih po datumu začetka uporabe te uredbe pristojnemu nosilcu države članice, katere zakonodaja se uporablja v skladu s to uredbo, če naj za zadevno osebo zakonodaja te države članice velja od datuma začetka uporabe te uredbe. Če se zahteva vloži po navedenem roku, velja sprememba uporabne zakonodaje od prvega dne naslednjega meseca.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„10a. Vnosi v Prilogi III za Estonijo, Španijo, Italijo, Litvo, Madžarsko in Nizozemsko ne bodo učinkoviti štiri leta po dnevu začetka uporabe te uredbe.“;

20. priloge se spremenijo v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od dneva začetka veljavnosti izvedbene uredbe iz člena 89 Uredbe (ES) št. 883/2004.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...

Za Evropski parlament
Predsednik

...

Za Svet
Predsednik

...

PRILOGA

Spremembe Prilog k Uredbi (ES) št. 883/2004

A. Priloga I se spremeni:

1. v delu I (predujmi preživnin):

(a) vnos „A. BELGIJA“ se nadomesti z „BELGIJA“;

(b) za vnosom „BELGIJA“ se vstavi naslednji vnos:

„BOLGARIJA

Predujmi preživnin, ki jih izplača država v skladu s členom 92 Zakona o družini.“;

(c) naslova „B. DANSKA“ in „C. NEMČIJA“ se nadomestita z „DANSKA“ in „NEMČIJA“;

(d) za vnosom pod naslovom „NEMČIJA“ se vstavita naslednja vnosa:

„ESTONIJA

Preživnine po Zakonu o preživninah z dne 21. februarja 2007;

ŠPANJA

Predujmi preživnin po kraljevem Odloku št. 1618/2007 z dne 7. decembra 2007.“;

(e) naslov „D. FRANCIJA“ se nadomesti z „FRANCIJA“;

(f) za vnosom pod naslovom „FRANCIJA“ se vstavita naslednja vnosa:

„LITVA

Plačilo iz otroškega preživninskega sklada v skladu z Zakonom o otroškem preživninskem skladu“;

„LUKSEMBURG

Predujmi in ponovna pridobitev preživnin v smislu Zakona z dne 26. julija 1980.“;

(g) naslov „E. AVSTRIFA“ se nadomesti z „AVSTRIFA“;

(h) za vnosom v naslovu „AVSTRIFA“ se vstavi naslednji vnos:

„POLJSKA

Dajatve iz preživninskega sklada v skladu z Zakonom o pomoči upravičencem do preživnine“;

(i) naslov „F. PORTUGALSKA“ se nadomesti s „PORTUGALSKA“;

(j) za vnosom pod naslovom „PORTUGALSKA“ se vstavita naslednja vnosa:

„SLOVENIJA

Nadomestilo neplačane preživnine v skladu z Zakonom o javnem jamstvenem in preživninskem skladu Republike Slovenije z dne 25. julija 2006.

SLOVAŠKA

Nadomestna dajatev za preživnine (nadomestna preživnina) v skladu z Zakonom št. 452/2004 Coll. o nadomestnih dajatvah za preživnine, kakor je bil spremenjen s poznejšimi predpisi.“;

(k) naslova „G. FINSKA“ in „H. ŠVEDSKA“ se nadomestita s „FINSKA“ in „ŠVEDSKA“;

2. V delu II (posebni dodatki ob rojstvu in posvojitvi otroka):

(a) naslov „A. BELGIJA“ se nadomesti z „BELGIJA“;

(b) za vnosom pod naslovom „BELGIJA“ se vstavijo naslednji vnosi:

„BOLGARIJA

Pavšalni znesek dodatka za materinstvo (Zakon o družinskih dodatkih za otroke).

ČEŠKA

Dodatek ob rojstvu otroka.

ESTONIJA

- (a) dodatek ob rojstvu otroka;
- (b) dodatek ob posvojitvi otroka.“;
- (c) naslova „B. ŠPANIJA“ in „C. FRANCIJA“ se nadomestita s „ŠPANIJA“ in „FRANCIJA“;
- (d) vnos pod naslovom „ŠPANIJA“ se nadomesti z naslednjim:

„ŠPANIJA

Enkratni dodatek ob rojstvu otroka in pomoč ob posvojitvi“;

- (e) v vnosu pod naslovom „FRANCIJA“ se doda naslednje besedilo:

„, razen kadar so izplačani osebi, za katero še naprej velja francoska zakonodaja v skladu s členom 12 ali členom 16“;

- (f) za vnosom pod naslovom „FRANCIJA“ se vstavita naslednja vnosa:

„LATVIJA

- (a) pomoč ob rojstvu otroka;
- (b) dodatek ob posvojitvi otroka.

LITVA

Pavšalni znesek za pomoč ob rojstvu otroka.“;

- (g) naslov „D. LUKSEMBURG“ se nadomesti z „LUKSEMBURG“;
- (h) za vnosom pod naslovom „LUKSEMBURG“ se vstavijo naslednji vnosi:

„MADŽARSKA

Materinski dodatek.

POLJSKA

Enkratni dodatek ob rojstvu otroka (Zakon o družinskih dajatvah).

ROMUNIJA

- (a) dodatek ob rojstvu otroka;
- (b) oprema za novorojenčka.

SLOVENIJA

Pomoč ob rojstvu otroka.

SLOVAŠKA

- (a) dodatek ob rojstvu otroka;
- (b) dopolnilni dodatek ob rojstvu otroka.“;
- (i) naslov „E. FINSKA“ se nadomesti s „FINSKA“.

B. Priloga II se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA II

DOLOČBE KONVENCIJ, KI OSTANEJO V VELJAVI IN KI SO PO POTREBI OMEJENE NA OSEBE, KI JIH TE DOLOČBE ZAJEMAJO (člen 8(1))

Splošne pripombe

Treba je opozoriti, da določbe dvostranskih konvencij, ki ne spadajo v področje uporabe te uredbe in ostanejo v veljavi med državami članicami, niso navedene v tej prilogi, vključujejo pa obveznosti med državami članicami, ki izhajajo iz konvencij, ki vsebujejo, na primer, določbe za seštevanje izpolnjenih zavarovalnih dob v tretjih državah.

Določbe konvencij o socialni varnosti, ki ostanejo v veljavi:

BELGIJA-NEMČIJA

Člena 3 in 4 zaključnega protokola z dne 7. decembra 1957 k splošni konvenciji istega datuma ter dopolnilni protokol z dne 10. novembra 1960 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih v nekaterih mejnih regijah pred in med drugo svetovno vojno ter po njej).

BELGIJA-LUKSEMBURG

Konvencija z dne 24. marca 1994 o socialni varnosti obmejnih delavcev (v zvezi z dopolnilnim pavšalnim povračilom).

BOLGARIJA-NEMČIJA

Člen 28(1)(b) Konvencije o socialni varnosti z dne 17. decembra 1997 (o ohranitvi konvencij, sklenjenih med Bolgarijo in nekdanjo Nemško demokratično republiko, za osebe, ki so že prejemale pokojnino pred letom 1996).

BOLGARIJA-AVSTRIJA

Člen 38(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 14. aprila 2005 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema navedena konvencija.

BOLGARIJA-SLOVENIJA

Člen 32(2) Konvencije o socialni varnosti z dne 18. decembra 1957 (priznavanje zavarovalnih dob, dopolnjenih do 31. decembra 1957).

ČEŠKA-NEMČIJA

Člen 39(1)(b) in (c) Konvencije o socialni varnosti z dne 27. julija 2001 (o ohranitvi konvencije, sklenjene med nekdanjo Českoslovaško republiko in nekdanjo Nemško demokratično republiko za osebe, ki so že prejemale pokojnino pred letom 1996; priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih v eni od držav pogodbenic za osebe, ki so za te dobe že prejemale pokojnino 1. septembra 2002 od druge države pogodbenice, ko so prebivali na njenem ozemlju).

ČEŠKA-CIPER

Člen 32(4) Konvencije o socialni varnosti z dne 19. januarja 1999 (določanje pristojnosti za izračun obdobja zaposlitve, dopolnjenih v skladu z ustrežno konvencijo iz leta 1976); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

ČEŠKA-LUKSEMBURG

Člen 52(8) Konvencije o socialni varnosti z dne 17. novembra 2000 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih za pokojnine, za politične begunce).

ČEŠKA-AVSTRIJA

Člen 32(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 20. julija 1999 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

ČEŠKA-SLOVAŠKA

Členi 12, 20 in 33 Konvencije o socialni varnosti z dne 29. oktobra 1992 (člen 12 določa pristojnost za dodeljevanje družinskih dajatev; člen 20 določa pristojnost za izračun zavarovalnih dob, dopolnjenih do razdružitve Federativne republike Češke in Slovaške; člen 33 določa pristojnost za izplačevanje pokojnin, dodeljenih pred razdružitvijo Federativne republike Češke in Slovaške).

DANSKA-FINSKA

Člen 7 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003 (glede kritja dodatnih potnih stroškov zaradi povečanja stroškov povratnega potovanja v državo stalnega prebivališča v primeru bolezni med bivanjem v drugi nordijski državi).

DANSKA-ŠVEDSKA

Člen 7 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003 (glede kritja dodatnih potnih stroškov zaradi povečanja stroškov povratnega potovanja v državo stalnega prebivališča v primeru bolezni med bivanjem v drugi nordijski državi).

NEMČIJA-ŠPANJA

Člen 45(2) Konvencije o socialni varnosti z dne 4. decembra 1973 (zastopanje s strani diplomatskih in konzularnih organov).

NEMČIJA-FRANCIJA

- (a) Dopolnilni sporazum št. 4 z dne 10. julija 1950 k Splošni konvenciji istega datuma ter v različici Dopolnilnega sporazuma št. 2 z dne 18. junija 1955 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih med 1. julijem 1940 in 30. junijem 1950);
- (b) naslov I navedenega dopolnilnega sporazuma št. 2 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 8. majem 1945);
- (c) točke 6, 7 in 8 Splošnega protokola z dne 10. julija 1950 k Splošni konvenciji istega datuma (upravni dogovori);
- (d) naslovi II, III in IV Sporazuma z dne 20. decembra 1963 (socialna varnost v Posarju).

NEMČIJA-LUKSEMBURG

Členi 4, 5, 6 in 7 Pogodbe z dne 11. julija 1959 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih med septembrom 1940 in junijem 1946).

NEMČIJA-MADŽARSKA

Člen 40(1)(b) Konvencije o socialni varnosti z dne 2. maja 1998 (o ohranitvi konvencije, sklenjene med nekdanjo Nemško demokratično republiko in Madžarsko za osebe, ki so že prejemale pokojnino pred letom 1996).

NEMČIJA-NIZOZEMSKA

Člena 2 in 3 Dopolnilnega sporazuma št. 4 z dne 21. decembra 1956 h Konvenciji z dne 29. marca 1951 (ureditev pravic, ki so jih nizozemski delavci pridobili na podlagi nemškega sistema socialnega zavarovanja med 13. majem 1940 in 1. septembrom 1945).

NEMČIJA-AVSTRIJA

- (a) Člen 1(5) in člen 8 Konvencije o zavarovanju za primer brezposelnosti z dne 19. julija 1978 ter člen 10 zaključnega protokola k tej konvenciji (o dodelitvi podpore za brezposelnost obmejnemu delavcu s strani prejšnje države zaposlitve) še naprej veljajo za osebe, ki so opravljale dejavnost kot obmejni delavci na dan 1. januarja 2005 ali pred tem in ki postanejo brezposelni pred 1. januarjem 2011.
- (b) Člen 14(2)(g), (h), (i) in (j) Konvencije o socialni varnosti z dne 4. oktobra 1995 v zvezi z delitvijo pristojnosti med državama glede preteklih primerov zavarovanja in pridobljenih zavarovalnih dob; uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

NEMČIJA-POLJSKA

- (a) Konvencija z dne 9. oktobra 1975 o določbah glede starosti in poškodb pri delu v skladu s pogoji in področjem uporabe iz člena 27(2) do (4) Konvencije o socialni varnosti z dne 8. decembra 1990 (o ohranitvi pravnega statusa oseb, ki so se nastanile na ozemlju Nemčije ali Poljske pred januarjem 1991 in ki še vedno prebivajo tam, na podlagi konvencije iz leta 1975);
- (b) člena 27(5) in 28(2) Konvencije o socialni varnosti z dne 8. decembra 1990 (o ohranitvi upravičenosti do pokojnine, izplačane na podlagi konvencije iz leta 1957, sklenjene med nekdanjo Nemško demokratično republiko in Poljsko; o priznavanju zavarovalnih dob, ki so jih poljski delavci dopolnili v skladu s konvencijo iz leta 1988, sklenjeno med nekdanjo Nemško demokratično republiko in Poljsko).

NEMČIJA-ROMUNIJA

Člen 28(1)(b) Konvencije o socialni varnosti z dne 8. aprila 2005 (o ohranitvi konvencije, sklenjene med nekdanjo Nemško demokratično republiko in Romunijo, za osebe, ki so že prejemale pokojnino pred letom 1996).

NEMČIJA-SLOVENIJA

Člen 42 Konvencije o socialni varnosti z dne 24. septembra 1997 (o ureditvi pravic, pridobljenih pred 1. januarjem 1956 v skladu s sistemom socialne varnosti v drugi državi pogodbenici); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

NEMČIJA-SLOVAŠKA

Člen 29(1), drugi in tretji pododstavek Sporazuma z dne 12. septembra 2002 (o ohranitvi konvencije, sklenjene med nekdanjo Čecoslovaško republiko in nekdanjo Nemško demokratično republiko, za osebe, ki so že prejemale pokojnino pred letom 1996; o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih v eni držav pogodbenic za osebe, ki so že prejemale pokojnino za te dobe 1. decembra 2003 od druge države pogodbenice, med prebivanjem na njenem ozemlju).

NEMČIJA-ZDRUŽENO KRALJESTVO

- (a) Člen 7(5) in (6) Konvencije o socialni varnosti z dne 20. aprila 1960 (zakonodaja, veljavna za civilne osebe, zaposlene v vojaških silah);
- (b) člen 5(5) in (6) Konvencije o zavarovanju za primer brezposelnosti z dne 20. aprila 1960 (zakonodaja, veljavna za civilne osebe, zaposlene v vojaških silah).

IRSKA-ZDRUŽENO KRALJESTVO

Člen 19(2) Sporazuma o socialni varnosti z dne 14. decembra 2004 (v zvezi s prenosom in priznavanjem nekaterih sredstev za invalidnost).

ŠPANJA-PORTUGALSKA

Člen 22 Splošne konvencije z dne 11. junija 1969 (izvoz' dajatev za brezposelnost). Ta vnos bo veljaven še dve leti po začetku uporabe te uredbe.

ITALIJA-SLOVENIJA

- (a) Sporazum o ureditvi medsebojnih obveznosti na področju socialnega zavarovanja v povezavi z odstavkom 7 Priloge XIV k Mirovni pogodbi, sklenjen z izmenjavo not 5. februarja 1959 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 18. decembrom 1954); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema navedeni sporazum.
- (b) Člen 45(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 7. julija 1997 v zvezi z nekdanjo cono B Svobodnega tržaškega ozemlja (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 5. oktobrom 1956); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema navedena konvencija.

LUKSEMBURG-PORTUGALSKA

Sporazum z dne 10. marca 1997 (o priznavanju sklepov nosilcev iz ene pogodbenice stranke o invalidnosti prosilcev za dodelitev pokojnine v drugi pogodbeni stranki).

LUKSEMBURG-SLOVAŠKA

Člen 50(5) Konvencije o socialni varnosti z dne 23. maja 2002 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih za pokojnine, za politične begunce).

MADŽARSKA-AVSTRIJA

Člen 36(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 31. marca 1999 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

MADŽARSKA-SLOVENIJA

Člen 31 Konvencije o socialni varnosti z dne 7. oktobra 1957 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 29. majem 1956); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

MADŽARSKA-SLOVAŠKA

Člen 34(1) Konvencije o socialni varnosti z dne 30. januarja 1959 (člen 34(1) konvencije določa, da so zavarovalne dobe, dodeljene pred podpisom konvencije, zavarovalne dobe države pogodbenice, na ozemlju katere je imel upravičenec prebivališče); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

AVSTRIJA-POLJSKA

Člen 33(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 7. septembra 1998 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

AVSTRIJA-ROMUNIJA

Člen 37(3) Sporazuma o socialni varnosti z dne 28. oktobra 2005 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

AVSTRIJA-SLOVENIJA

Člen 37 Konvencije o socialni varnosti z dne 10. marca 1997 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 1. januarjem 1956); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

AVSTRIJA-SLOVAŠKA

Člen 34(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 21. decembra 2001 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

FINSKA-ŠVEDSKA

Člen 7 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003 (glede kritja dodatnih potnih stroškov zaradi povečanja stroškov povratnega potovanja v državo stalnega prebivališča v primeru bolezni med bivanjem v drugi nordijski državi).“

C. Priloga III se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA III

OMEJITEV PRAVIC DO STORITEV ZA DRUŽINSKE ČLANE OBMEJNEGA DELAVCA (iz člena 18(2))

DANSKA

ESTONIJA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

IRSKA

ŠPANIJA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

ITALIJA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

LITVA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

MADŽARSKA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

NIZOZEMSKA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

FINSKA

ŠVEDSKA

ZDRUŽENO KRALJESTVO“.

D. Priloga IV se spremeni:

1. za vnosom „BELGIJA“ se vstavita naslednja vnosa:

„BOLGARIJA

ČEŠKA“;

2. črta se vnos „ITALIJA“;

3. za vnosom „FRANCIJA“ se vstavi vnos „CIPER“;

4. za vnosom „LUKSEMBURG“ se vstavita naslednja vnosa:

„MADŽARSKA

NIZOZEMSKA“;

5. za vnosom „AVSTRIJA“ se vstavita naslednja vnosa:

„POLJSKA

SLOVENIJA“.

E. Priloga VI se spremeni:

1. na začetku priloge se vstavi naslednja vnosa:

„ČEŠKA

Polna invalidska pokojnina za osebe, pri katerih se je popolna invalidnost pojavila pred 18 letom starosti in ki za zahtevano obdobje niso bili zavarovani (člen 42 Zakona o pokojninskem zavarovanju št. 155/1995 Coll.).

ESTONIJA

- (a) Invalidske pokojnine, dodeljene pred 1. aprilom 2000 na podlagi Zakona o državnih dodatkih, ki so ohranjene v skladu z Zakonom o državnem pokojninskem zavarovanju.
- (b) Državne pokojnine, dodeljene na podlagi invalidnosti v skladu z Zakonom o državnem pokojninskem zavarovanju.
- (c) Invalidske pokojnine, dodeljene v skladu z Zakonom o obrambnih silah, Zakonom o policiji, Zakonom o državnem tožilstvu, Zakonom o statusu sodnikov, Zakonom o plačah članov Riigikogu, pokojninah in drugih socialnih jamstvih ter Zakonom o uradnih pravicah predsednika republike.“;

2. naslova „A. GRČIJA“ in „B. IRSKA“ se nadomestita z „IRSKA“ in „GRČIJA“;

3. vnos pod naslovom „IRSKA“ se premakne in se vstavi pred vnos pod naslovom „GRČIJA“ in se nadomesti z naslednjim:

„Poglavje 17 dela 2 Prečiščenega zakona o socialni varnosti iz leta 2005.“;

4. za vnosom pod naslovom „GRČIJA“ se vstavi naslednji vnos:

„LATVIJA

Invalidske pokojnine (tretja skupina) v skladu s členom 16(1)(2) Zakona o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996.“;

5. naslov „C. FINSKA“ se nadomesti z naslovom „FINSKA“ in ustrezni vnos se nadomesti z naslednjim:

„FINSKA

Državne pokojnine za osebe, ki se rodijo invalidne ali postanejo invalidi v zgodnjem otroštvu (Zakon o državnih pokojninah, 568/2007);

Invalidske pokojnine, določene v skladu s prehodnimi določbami in dodeljene pred 1. januarjem 1994 (Zakon o začetku veljavnosti Zakona o državnih pokojninah, 569/2007).“;

6. naslova „D. ŠVEDSKA“ in „E. ZDRUŽENO KRALJESTVO“ se nadomestita z „ŠVEDSKA“ in „ZDRUŽENO KRALJESTVO“.

F. Priloga VII se spremeni:

1. v razpredelnih z naslovoma „BELGIJA“ in „FRANCIJA“ se črtajo vrstice, ki se nanašajo na Luksemburg;

2. tabela z naslovom „LUKSEMBURG“ se črta.

G. Priloga VIII se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA VIII

PRIMERI, V KATERIH SE SORAZMERNI IZRAČUN OPUSTI ALI SE NE UPORABLJA (člen 52(4) in 52(5))

Del 1: Primeri, v katerih se sorazmerni izračun opusti na podlagi člena 52(4)

DANSKA

Vsi zahtevki za pokojnine, omenjeni v Zakonu o socialnih pokojninah, razen za pokojnine, omenjene v Prilogi IX.

IRSKA

Vsi zahtevki za državne pokojnine (prehodno obdobje), državne pokojnine (za katere se plačujejo prispevki), pokojnine za vdove (za katere se plačujejo prispevki) in pokojnine za vdovce (za katere se plačujejo prispevki).

CIPER

Vsi zahtevki za starostne in invalidske pokojnine, pokojnine za vdove in vdovce.

LATVIJA

- (a) Vsi zahtevki za invalidske pokojnine (Zakon o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996);
- (b) Vsi zahtevki za družinske pokojnine (Zakon o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996; Zakon o pokojninah, ki jih financira država z dne 1. julija 2001).

LITVA

Vsi zahtevki za družinske pokojnine državnega socialnega zavarovanja, izračunani na podlagi osnovnega zneska družinske pokojnine (Zakon o pokojninah državnega socialnega zavarovanja).

NIZOZEMSKA

Vsi zahtevki za starostne pokojnine po Zakonu o splošnem starostnem zavarovanju (AOW).

AVSTRIJA

- (a) Vsi zahtevki za pravice po Zveznem zakonu z dne 9. septembra 1955 o splošnem socialnem zavarovanju (ASVG), Zveznem zakonu z dne 11. oktobra 1978 o socialnem zavarovanju za samozaposlene obrtnike (GSVG), Zveznem zakonu z dne 11. oktobra 1978 o socialnem zavarovanju za samozaposlene kmete (BSVG) in Zveznem zakonu z dne 30. novembra 1978 o socialnem zavarovanju za samozaposlene v svobodnem poklicu (FSVG);
- (b) Vsi zahtevki za invalidske pokojnine, ki temeljijo na pokojninskem računu na podlagi Splošnega zakona o pokojninah (APG) z dne 18. novembra 2004;
- (c) Vsi zahtevki za družinske pokojnine, ki temeljijo na pokojninskem računu na podlagi Splošnega zakona o pokojninah (APG) z dne 18. novembra 2004, če se ne uporablja povišanje dajatev glede na dodatne mesece zavarovanja na podlagi člena 7(2) Splošnega zakona o pokojninah (APG);
- (d) Vsi zahtevki za invalidske in družinske pokojnine avstrijske deželne zdravniške zbornice (Landesärztekammer) na podlagi osnovne določbe (osnovna in dodatna dajatev ali osnovna pokojnina);
- (e) Vsi zahtevki za podporo za trajno poklicno invalidnost in družinska podpora iz pokojninskega sklada avstrijske veterinarske zbornice;
- (f) Vsi zahtevki za pravice iz poklicne invalidnosti, pokojnine za vdove in vdovce ter sirote v skladu s statuti socialnih ustanov avstrijskih odvetniških zbornic, del A.

POLJSKA

Vsi zahtevki za invalidske pokojnine, starostne pokojnine po sistemih pokojninskega zavarovanja z vnaprej določenimi pravicami in družinske pokojnine.

PORTUGALSKA

Vsi zahtevki za invalidsko in starostno pokojnino ter družinsko pokojnino, razen v primerih, ko zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji več kot ene države članice, skupaj znašajo 21 ali več koledarskih let, nacionalne zavarovalne dobe skupaj znašajo 20 let ali manj, izračun pa se opravi po členu 11 Uredbe z zakonsko močjo št. 35/2002, z dne 19. februarja, ki opredeljuje pravila za določanje višine pokojnine.

SLOVAŠKA

- (a) Vsi zahtevki za družinsko pokojnino (pokojnino za vdove, vdovce in sirote), izračunani v skladu z zakonodajo, veljavno pred 1. januarjem 2004, katerih znesek izhaja iz pokojnine, ki se je predhodno izplačevala umrlemu;
- (b) Vsi zahtevki za pokojnine, izračunani na podlagi Zakona št. 461/2003 Coll. o socialni varnosti, kakor je bil spremenjen.

ŠVEDSKA

Vsi zahtevki za jamstvo pokojnin v obliki starostne pokojnine (Zakon 1998:702) in starostne pokojnine v obliki dodatne pokojnine (Zakon 1998:674).

ZDRUŽENO KRALJESTVO

Vsi zahtevki za pokojnine za upokojitev, vdovske dajatve in dajatve za ovdovelost, razen tistih, za katere:

- (a) je v davčnem letu, ki se začne 6. aprila 1975 ali po njem:
 - (i) zadevna stranka dopolnila zavarovalne dobe oziroma dobe zaposlitve ali prebivanja po zakonodaji Združenega kraljestva in druge države članice eno davčno leto (ali več davčnih let) ni bilo ocenjeno kot leto, ki je podlaga za upravičenost, v smislu zakonodaje Združenega kraljestva;

- (iii) bi se zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji, veljavni v Združenem kraljestvu v obdobju pred 5. julijem 1948, upoštevale pri uporabi člena 52(1)(b) uredbe z uporabo zavarovalnih dob oziroma dob zaposlitve ali prebivanja, dopolnjenih po zakonodaji druge države članice.

Vsi zahtevki za dodatno pokojnino v skladu z oddelkom 44 Zakona o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 in z oddelkom 44 Zakona o prispevkih in dajatvah za socialno varnost (Severna Irska) iz leta 1992.

Del 2: Primeri, v katerih se uporablja člen 52(5)

BOLGARIJA

Starostne pokojnine iz obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja v okviru dela II naslova II Zakona socialnega zavarovanja.

ESTONIJA

Obvezno varčevanje za starostno pokojnino.

FRANCIJA

Načrt osnovnega ali dodatnega zavarovanja, pri katerem se dajatve za starost izračunajo na osnovi upokojitvenih točk.

LATVIJA

Starostne pokojnine (Zakon o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996, Zakon o pokojninah, ki jih financira država z dne 1. julija 2001).

MADŽARSKA

Pokojninske dajatve na podlagi članstva v zasebnih pokojninskih skladih.

AVSTRIJA

- (a) Starostne pokojnine, ki temeljijo na pokojninskem računu na podlagi Splošnega zakona o pokojninah (APG) z dne 18. novembra 2004;
- (b) Obvezni dodatki na podlagi člena 41 Zveznega zakona z dne 28. decembra 2001 o splošnem plačnem skladu avstrijskih farmacevtov (Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich) (BGBl. I, št. 154);
- (c) Starostne pokojnine in pokojnine za predčasno upokožitev avstrijske deželne zdravniške zbornice na podlagi osnovne določbe (osnovna in dodatna dajatev ali osnovna pokojnina) in vse pokojninske dajatve avstrijske deželne zdravniške zbornice na podlagi dodatne določbe (dodatna ali individualna pokojnina);
- (d) Starostna podpora iz pokojninskega sklada avstrijske veterinarske zbornice;
- (e) Dajatve v skladu s statuti socialnih ustanov avstrijskih odvetniških zbornic, del A in B, z izjemo zahtevkov za dajatve iz invalidskih pokojnin ter pokojnin za vdove in sirote v skladu s statuti socialnih ustanov avstrijskih odvetniških zbornic, del A;
- (f) Dajatve socialnih ustanov združene zbornice arhitektov in inženirjev na podlagi Zakona o avstrijski inženirski zbornici (Ziviltechnikerkammergesetz) iz leta 1993 in statutom socialnih ustanov, razen dajatev na podlagi poklicne invalidnosti in družinskih dajatev, iz nazadnje omenjenih dajatev;
- (g) Dajatve v skladu s statutom socialne ustanove Zvezne zbornice poklicnih računovodij in davčnih svetovalcev na podlagi avstrijskega Zakona za poklicne računovodje in davčne svetovalce (Wirtschaftstreuhandberufsgesetz).

POLJSKA

Starostne pokojnine po sistemu vnaprej določenega prispevka.

SLOVENIJA

Pokojnina iz obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

SLOVAŠKA

Obvezno varčevanje za starostno pokojnino.

ŠVEDSKA

Pokojnina na podlagi dohodkov in premijska pokojnina (Zakon 1998:674).

ZDRUŽENO KRALJESTVO

Stopnjevanje pokojninske dajatve, plačane v skladu z oddelkoma 36 in 37 Zakona o nacionalnem zavarovanju (*National Insurance Act*) iz leta 1965 ter z oddelkoma 35 in 36 Zakona o nacionalnem zavarovanju (Severna Irska) (*National Insurance Act (Northern Ireland)*) iz leta 1966.“

H. Priloga IX se spremeni:

1. v delu I:

- (a) naslovi „A. BELGIJA“, „B. DANSKA“, „C. GRČIJA“, „D. ŠPANJA“, „E. FRANCIA“, „F. IRSKA“, „G. NIZOZEMSKA“, „H. FINSKA“ in „I. ŠVEDSKA“ se nadomestijo z „BELGIJA“, „DANSKA“, „GRČIJA“, „ŠPANJA“, „FRANCIA“, „IRSKA“, „NIZOZEMSKA“, „FINSKA“ in „ŠVEDSKA“;
- (b) vnos pod naslovom „IRSKA“ se prestavi za vnos z naslovom „DANSKA“ in pred vnos pod naslovom „GRČIJA“;
- (c) za vnosom pod naslovom „FRANCIA“ se vstavi naslednji vnos:

„LATVIJA

Invalidske pokojnine (tretja skupina) v skladu s členom 16(1)(2) Zakona o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996.“;

- (d) v vnos pod naslovom „NIZOZEMSKA“ se doda naslednje:

„Zakon z dne 10. novembra 2005 o delu in plači glede sposobnosti za delo (WIA).“;

- (e) vnos pod naslovom „FINSKA“ se nadomesti z naslednjim:

Državne pokojnine za osebe, ki so invalidi od rojstva ali postanejo invalidi v otroštvu (Zakon o nacionalnih pokojninah, 568/2007);

Državne pokojnine in pokojnine pokojnega zakonca, določene v skladu s prehodnimi določbami in dodeljene pred 1. januarjem 1994 (Zakon o začetku veljavnosti Zakona o državnih pokojninah, 569/2007);

Dodatni znesek pokojnine za sirote ob izračunu neodvisne dajatve v skladu z Zakonom o državnih pokojninah (Zakon o državnih pokojninah, 568/2007);

- (f) vnos pod naslovom „ŠVEDSKA“ se nadomesti z naslednjim:

„Švedsko nadomestilo za bolezen, vezano na dohodek, in nadomestilo za izpad dohodka (Zakon 1962:381).

Švedska zajamčena pokojnina in zajamčeno nadomestilo plače, ki sta nadomestila švedsko polno državno pokojnino, določeno v okviru zakonodaje o državnih pokojninah, ki se je uporabljala pred 1. januarjem 1993, in polno državno pokojnino, dodeljeno v okviru prehodnih določb zakonodaje, ki se je uporabljala od tega datuma.“;

2. v delu II:

- (a) naslovi „A. NEMČIJA“, „B. ŠPANJA“, „C. ITALIJA“, „D. LUKSEMBURG“, „E. FINSKA“ in „F. ŠVEDSKA“ se nadomestijo z „NEMČIJA“, „ŠPANJA“, „ITALIJA“, „LUKSEMBURG“, „FINSKA“ in „ŠVEDSKA“;
- (b) za vnosom pod naslovom „ITALIJA“ se vstavi naslednja vnosa:

„LATVIJA

Pokojnine preživelih oseb, izračunane na podlagi predvidenih zavarovalnih dob (člen 23(8) Zakona o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996).

LITVA

- (a) Državno socialno zavarovanje zaradi nezmožnosti za delo, izplačano po Zakonu o državnih pokojninah iz socialnega zavarovanja.
- (b) Državne pokojnine preživelih oseb in državne družinske pokojnine iz socialnega zavarovanja, izračunane na podlagi neprimernosti za pokojnino za polni delovni čas pokojnega po Zakonu o državnih pokojninah iz socialnega zavarovanja.“;
- (c) za vnosom pod naslovom „LUKSEMBURG“ se vstavi naslednji vnos:

„SLOVAŠKA

- (a) Slovaške invalidske pokojnine in iz njih pridobljene pokojnine preživelih oseb;
- (b) Invalidska pokojnina za osebo, ki je postala invalidna, ko je bila vzdrževani otrok, in za katero se vedno šteje, da je dopolnila ustrezno zavarovalno dobo (členi 70(2), 72(3) ter 73(3) in (4) Zakona št. 461/2003 o socialni varnosti, kakor je bil spremenjen).“;

3. v delu III:

Vnos „Nordska konvencija o socialni varnosti z dne 15. junija 1992“ se nadomesti z naslednjim: „Nordska konvencija o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003.“

I. Priloga X se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA X

POSEBNE DENARNE DAJATVE, ZA KATERE SE NE PLAČUJEJO PRISPEVKI (člen 70(2)(c))

BELGIJA

- (a) Dodatek za nadomestilo izpada dohodka (Zakon z dne 27. februarja 1987);
- (b) zajamčen dohodek za starejše osebe (Zakon z dne 22. marca 2001).

BOLGARIJA

Socialna starostna pokojnina (člen 89 Zakonika socialnega zavarovanja).

ČEŠKA

Socialni dodatek (Zakonik o državnih socialni pomoči št. 117/1995 Sb.).

DANSKA

Stanovanjski stroški za upokojence (Zakon o stanovanjski pomoči posameznikom, prečiščeno besedilo z Zakonom št. 204 z dne 29. marca 1995).

NEMČIJA

- (a) Osnovni preživitinski dohodek za starejše osebe in osebe z zmanjšano sposobnostjo zaslужka v okviru poglavja 4 zvezka XII Zakonika o socialni varnosti.
- (b) Dajatve za kritje preživitinskih stroškov v okviru temeljnega zagotavljanja dajatev za iskalce zaposlitve, razen če so v zvezi s temi dajatvami izpolnjene zahteve za upravičenost do začasnega dodatka po prejemu nadomestila za primer brezposelnosti (člen 24(1) zvezka II Zakonika o socialni varnosti).

ESTONIJA

- (a) Dodatek za odrasle invalidne osebe (Zakon o socialnih dajatvah za invalidne osebe z dne 27. januarja 1999);
- (b) državni dodatek za brezposelnost (Zakon o storitvah trga dela in podpori z dne 29. septembra 2005).

IRSKA

- (a) Dodatek za iskalce zaposlitve (del 3 poglavja 2 Prečiščenega zakona o socialni varnosti iz leta 2005);
- (b) državna pokojnina (za katero se ne plačujejo prispevki) (poglavje 4 dela 3 Prečiščenega zakona o socialni varnosti iz leta 2005);
- (c) pokojnina za vdove in vdovce (za katero se ne plačujejo prispevki) (poglavje 6 dela 3 Prečiščenega zakona o socialni varnosti iz leta 2005);
- (d) invalidnina (poglavje 10 dela 3 Prečiščenega zakona o socialni varnosti iz leta 2005);
- (e) dodatek za mobilnost (oddelek 61 Health Act 1970 (Zakon o zdravstvu iz leta 1970));
- (f) pokojnina za slepe (poglavje 5 dela 3 P zakona o socialni varnosti iz leta 2005).

GRČIJA

Posebne dajatve za ostarele (Zakon 1296/82).

ŠPANJA

- (a) Minimalni zajamčeni dohodek (Zakon št. 13/82 z dne 7. aprila 1982);
- (b) denarne dajatve za pomoč starejšim in invalidom, nezmožnim za delo (Kraljevi odlok št. 2620/81 z dne 24. julija 1981);
- (c) (i) pokojnine za invalide in upokojence, za katere se ne plačuje prispevkov, ki se zagotavljajo po členu 38(1) prečiščenega besedila Splošnega zakona o socialni varnosti, odobrenega s Kraljevim zakonodajnim odlokom št. 1/1994 z dne 20. junija 1994, in

- (ii) dajatve, ki so dodatek zgornjim pokojninam, kot je določeno v zakonodajah *Comunidades Autónomas*, če ti dodatki ob upoštevanju ekonomskih in socialnih razmer v zadevnih *Comunidades Autónomas* zagotavljajo minimalni dohodek;
- (d) dodatki za spodbujanje mobilnosti in za nadomestilo stroškov prevoza (Zakon št. 13/1982 z dne 7. aprila 1982).

FRANCIJA

- (a) Dopolnilni dodatki iz:
 - (i) Posebnega invalidskega sklada in
 - (ii) Solidarnostnega sklada za ostarele glede na pridobljene pravice(Zakon z dne 30. junija 1956, kodificiran v zvezku VIII Zakonika o socialni varnosti);
- (b) dodatek za odrasle invalide (Zakon z dne 30. junija 1975, kodificiran v zvezku VIII Zakonika o socialni varnosti);
- (c) posebni dodatek (Zakon z dne 10. julija 1952, kodificiran v zvezku VIII Zakonika o socialni varnosti) glede na pridobljene pravice;
- (d) starostni solidarnostni dodatek (Odlok z dne 24. junija 2004, kodificiran v zvezku VIII Zakonika o socialni varnosti) od 1. januarja 2006.

ITALIJA

- (a) Socialne pokojnine za osebe brez lastnih sredstev (Zakon št. 153 z dne 30. aprila 1969);
- (b) pokojnine in dodatki za prizadete civilne osebe ali invalide (Zakon št. 118 z dne 30. marca 1971, št. 18 z dne 11. februarja 1980 in št. 508 z dne 23. novembra 1988);
- (c) pokojnine in dodatki za gluhoneme (Zakon št. 381 z dne 26. maja 1970 in št. 508 z dne 23. novembra 1988);
- (d) pokojnine in dodatki za slepe civilne osebe (Zakon št. 382 z dne 27. maja 1970 in št. 508 z dne 23. novembra 1988);
- (e) dodatki k minimalnim pokojninam (Zakon št. 218 z dne 4. aprila 1952, št. 638 z dne 11. novembra 1983 in št. 407 z dne 29. decembra 1990);
- (f) dajatve, ki dopolnjujejo invalidske dodatke (Zakon št. 222 z dne 12. junija 1984);
- (g) socialna pomoč (Zakon št. 335 z dne 8. avgusta 1995);
- (h) socialni dodatek (člen 1(1) in (12) Zakona št. 544 z dne 29. decembra 1988 in nadaljnje spremembe).

CIPER

- (a) Socialna pokojnina (Zakon o socialni pokojnini iz leta 1995 (Zakon 25(I)/95) s spremembami);
- (b) dodatek za hudo motorično okvaro (sklepi Sveta ministrov št. 38210 z dne 16. oktobra 1992, št. 41370 z dne 1. avgusta 1994, št. 46183 z dne 11. junija 1997 in št. 53675 z dne 16. maja 2001);
- (c) posebna pomoč za slepe (Zakon o posebni pomoči iz leta 1996 (Zakon 77(I)/96) s spremembami).

LATVIJA

- (a) Državna dajatev socialne varnosti (Zakon o državnih socialnih dajatvah z dne 1. januarja 2003);
- (b) dodatek za povračilo stroškov prevoza invalidnim osebam z omejeno mobilnostjo (Zakon o socialni pomoči z dne 1. januarja 2003).

LITVA

- (a) Pokojnina iz naslova socialne pomoči (člen 5 Zakona o državnih dajatvah socialne pomoči iz leta 2005);
- (b) dodatek za pomoč (člen 15 Zakona o državnih dajatvah socialne pomoči iz leta 2005);
- (c) povračilo stroškov prevoza invalidnim osebam z omejeno mobilnostjo (člen 7 Zakona o povračilu prevoznih stroškov iz leta 2000).

LUKSEMBURG

Dohodek za težko prizadete osebe (člen 1(2) Zakona z dne 12. septembra 2003), razen oseb, ki jim je priznan status invalidnih delavcev in so zaposlene na rednem trgu dela ali v invalidskih delavnicah.

MADŽARSKA

- (a) Invalidska renta (dekret št. 83/1987 (XII 27) Ministrskega sveta o invalidski renti);
- (b) starostni dodatek, za katerega se ne plačujejo prispevki (Zakon III o ustanovah socialne varnosti in socialnih dajatvah iz leta 1993);
- (c) dodatek za prevoz (dekret vlade št. 164/1995 (XII 27) o dodatkih za prevoz za osebe s hudo telesno okvaro).

MALTA

- (a) Dopolnilni dodatek (člen 73 Zakona o socialni varnosti (Cap. 318) 1987);
- (b) Starostna pokojnina (Zakon o socialni varnosti (Cap. 318) 1987).

NIZOZEMSKA

- (a) Zakon o dodatku za nezmožnost za delo za mlade invalidne osebe z dne 24. aprila 1997 (Wajong);
- (b) Zakon o dodatnih dajatvah z dne 6. novembra 1986 (TW).

AVSTRIJA

Nadomestni dodatek (Zvezni zakon o splošnem socialnem zavarovanju z dne 9. septembra 1955 – ASVG, Zvezni zakon o socialnem zavarovanju za obrtnike z dne 11. oktobra 1978 – GSVG in Zvezni zakon o socialnem zavarovanju za kmete z dne 11. oktobra 1978 – BSVG).

POLJSKA

Socialna pokojnina (Zakon o socialnih pokojninah z dne 27. junija 2003).

PORTUGALSKA

- (a) Državna starostna in invalidska pokojnina, za kateri se ne plačujejo prispevki (Uredba z zakonsko močjo št. 464/80 z dne 13. oktobra 1980).
- (b) Vdovska pokojnina, za katero se ne plačujejo prispevki (Regulativni odlok št. 52/81 z dne 11. novembra 1981).
- (c) Solidarnostni dodatek za starejše osebe (Uredba z zakonsko močjo št. 232/2005 z 29. decembra 2005, kakor je bila spremenjena z Uredbo z zakonsko močjo št. 236/2006 z 11. decembra 2006).

SLOVENIJA

- (a) Državna pokojnina (Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju z dne 23. decembra 1999);
- (b) varstveni dodatek (Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju z dne 23. decembra 1999);
- (c) oskrbnina (Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju z dne 23. decembra 1999).

SLOVAŠKA

- (a) Prilagoditev pokojnine, ki je bila odobrena pred 1. januarjem 2004, če je to edini vir dohodka;
- (b) socialna pokojnina, ki je bila dodeljena pred 1. januarjem 2004.

FINSKA

- (a) stanovanjski dodatek za upokojence (Zakon o stanovanjskem dodatku za upokojence, 571/2007);
- (b) nadomestilo za primer brezposelnosti (Zakon o nadomestilih za primer brezposelnosti 1290/2002);
- (c) posebna pomoč za priseljence (Zakon o posebni pomoči za priseljence, 1192/2002).

ŠVEDSKA

- (a) Stanovanjski dodatek za prejemnike pokojnin (Zakon 2001: 761);
- (b) finančna podpora za starejše (Zakon 2001: 853).

ZDRUŽENO KRALJESTVO

- (a) Dodatek k državni pokojnini (Zakon o dodatku k državni pokojnini iz leta 2002 in Zakon o dodatku k državni pokojnini iz leta 2002 (Severna Irska));
- (b) dodatki za iskalce zaposlitve odvisni od dohodka (Odlok o iskalcih zaposlitve iz leta 1995 (Severna Irska));

- (c) podpora k dohodku (Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 in Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 (Severna Irska));
- (d) dodatek za invalide v zvezi z mobilnostjo (Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 in Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 (Severna Irska)).“

J. Priloga XI se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA XI

POSEBNE DOLOČBE ZA UPORABO ZAKONODAJE DRŽAV ČLANIC (členi 51(3), 56(1) in 83)

BELGIJA

Jih ni.

BOLGARIJA

Člen 33(1) bolgarskega Zakona o zdravstvenem zavarovanju se uporablja za vse osebe, za katere je Bolgarija pristojna država članica v skladu s poglavjem 1 naslova III te uredbe.

ČEŠKA

Za namene opredelitve družinskih članov v skladu s členom 1(i) pomeni zakonec tudi registrirane partnerje, kakor so opredeljeni v češkem Zakonu št. 115/2006 Coll. o registrirani izvenzakonski partnerski skupnosti.

DANSKA

1. (a) Pri izračunu pokojnine se po ‚lov om social pension‘ (Zakon o socialni pokojnini) dobe zaposlitvene ali samozaposlitvene dejavnosti, ki jih po danski zakonodaji dopolni obmejni delavec ali delavec, ki se na Dansko odpravi, da bi tam opravljal delo sezonske narave, obravnavajo kot dobe prebivanja, ki jih na Danskem dopolni preživel zakonec, če je bil preživel zakonec v tem času povezan z zgoraj omenjenim delavcem z zakonsko zvezo brez ločitve od ‚mize in postelje‘ ali dejanske ločitve zaradi nezdružljivosti ter če je v teh obdobjih zakonec stalno prebival na ozemlju druge države članice. Za namene te točke pomeni ‚delo sezonske narave‘ delo, ki je odvisno od menjave letnih časov in se ponovi vsako leto.
- (b) Pri izračunu pokojnine se po ‚lov om social pension‘ (Zakon o socialni pokojnini) dobe zaposlitvene ali samozaposlitvene dejavnosti, ki jih je pred 1. januarjem 1984 po danski zakonodaji dopolnila oseba, za katero se ne uporablja točka 1(a), obravnavajo kot dobe prebivanja, ki jih na Danskem dopolni preživel zakonec, če je bil preživel zakonec v tem času s to osebo povezan z zakonsko zvezo brez ločitve od ‚mize in postelje‘ ali dejanske ločitve zaradi nezdružljivosti ter če je v teh obdobjih zakonec stalno prebival na ozemlju druge države članice.
- (c) Dobe, ki se upoštevajo v skladu s točkama (a) in (b), se ne upoštevajo, če sovpadajo z obdobji, ki se upoštevajo pri izračunu pokojnine, izplačljive zadevni osebi po zakonodaji o obveznem zavarovanju druge države članice, ali z obdobji, v katerih je zadevna oseba prejela pokojnino po taki zakonodaji. Te dobe pa se upoštevajo, če letni znesek omenjene pokojnine ne dosega polovice osnovnega zneska socialne pokojnine.
2. (a) Ne glede na določbe člena 6 te uredbe so osebe, ki niso opravljale pridobitne dejavnosti v eni ali več državah članicah, upravičene do danske socialne pokojnine le, če so na Danskem stalno prebivale vsaj tri leta, ob upoštevanju starostnih omejitev, določenih v danski zakonodaji. Ob upoštevanju člena 4 uredbe se člen 7 ne uporablja za dansko socialno pokojnino, do katere so upravičene takšne osebe.
- (b) Zgoraj omenjene določbe se ne uporabljajo za danske socialne pokojnine, do katerih so upravičeni družinski člani oseb, ki opravljajo ali so opravljale pridobitno dejavnost na Danskem, ali študenti ali člani njihove družine.
3. Začasne dajatve za brezposelne osebe, ki so bile vključene v sistem ‚prožne zaposlitve‘ (ledighedsydelse) (Zakon št. 455 z dne 10. junija 1997), so zajete v poglavju 6 naslova III te uredbe. Za brezposelne osebe, ki odidejo v drugo državo članico, se člena 64 in 65 uporabljata, če ima ta država članica podobne programe zaposlovanja za isto kategorijo oseb.
4. Kadar je prejemnik danske socialne pokojnine upravičen tudi do družinske pokojnine iz druge države članice, se te pokojnine pri izvajanju danske zakonodaje obravnavajo kot dajatve iste vrste v smislu člena 53(1) te uredbe, pod pogojem, da je oseba, katere zavarovalne dobe ali dobe prebivanja se uporabljajo kot osnova za izračun družinske pokojnine, pridobila tudi pravico do danske socialne pokojnine.

NEMČIJA

1. Ne glede na člen 5(a) te uredbe in točko 1 člena 5(4) *Sozialgesetzbuch VI* (zvezek VI Socialnega zakonika) lahko oseba, ki prejema polno starostno pokojnino po zakonodaji druge države članice, zaprosi, da se jo obvezno zavaruje po nemškem sistemu pokojninskega zavarovanja.
2. Ne glede na člen 5(a) te uredbe in člen 7(1) in (3) *Sozialgesetzbuch VI* (zvezek VI Socialnega zakonika) lahko oseba, ki je obvezno zavarovana v drugi državi članici ali prejema starostno pokojnino po zakonodaji druge države članice, vstopi v sistem prostovoljnega zavarovanja v Nemčiji.
3. Za namen dodeljevanja denarnih dajatev po odstavku 47(1) Socialnega zakonika V, odstavku 47(1) zvezka VII Socialnega zakonika in odstavku 200(2) *Reichsversicherungsordnung* zavarovanim osebam, ki živijo v drugi državi članici, nemški sistemi zavarovanja izračunajo neto plačilo, ki se uporablja za oceno dajatev, kot če bi zavarovana oseba živel v Nemčiji, razen če zavarovana oseba zaprosi za oceno na podlagi neto plačila, ki ga dejansko prejme.
4. Državljanji drugih držav članic, katerih stalno prebivališče ali običajno prebivališče je izven Nemčije ter ki izpolnjujejo splošne pogoje nemškega sistema pokojninskega zavarovanja, lahko vanj vplačujejo prostovoljne prispevke le, če so bili nekoč že prostovoljno ali obvezno zavarovani po nemškem sistemu pokojninskega zavarovanja; to velja tudi za osebe brez državljanstva in begunce, katerih stalno prebivališče ali običajno prebivališče je v drugi državi članici.
5. *Pauschale Anrechnungszeit* (pavšalna doba všteti zavarovalnih let) v skladu s členom 253 *Sozialgesetzbuch VI* (zvezek VI Socialnega zakonika), se določi izključno s sklicevanjem na nemške dobe.
6. Kadar se za ponovni izračun pokojnine uporablja nemška pokojninska zakonodaja, veljavna 31. decembra 1991, se za namene financiranja nemških *Ersatzzeiten* (nadomestnih dob) uporablja zgolj nemška zakonodaja.
7. Nemška zakonodaja o nesrečah pri delu in poklicnih boleznih, za katere se prejme nadomestilo po Zakonu o pokojninah za tujce, in o dajatvah za zavarovalne dobe, ki se lahko financirajo po Zakonu o pokojninah za tujce na ozemljih, omenjenih iz člena 1(2)(3) Zakona o razseljenih in izgnanih osebah (*Bundesvertriebenengesetz*), se še naprej uporablja na področju uporabe te uredbe ne glede na določbe iz odstavka 2 Zakona o pokojninah za tujce (*Fremdrentengesetz*).
8. Za izračun teoretičnega zneska iz člena 52(1)(b)(i) te uredbe v pokojninskih sistemih za svobodne poklice, pristojni nosilec za vsako leto zavarovalne dobe, dopolnjeno po zakonodaji katere koli druge države članice, za osnovo vzame povprečno letno upravičenost do pokojnine, pridobljene s plačevanjem prispevkov v času vključenosti v sistem pristojnega nosilca.

ESTONIJA

Za namene izračuna starševskih dajatev se za dobe zaposlitve v državah članicah razen v Estoniji šteje, da temeljijo na enakem povprečnem znesku socialnega davka, kakor je bil plačan v obdobjih zaposlitve v Estoniji, s katerimi se združijo. Če je bila oseba v referenčnem letu zaposlena zgolj v drugih državah članicah, se za izračun dajatve šteje, da temelji na povprečnem socialnem davku, plačanem v Estoniji med referenčnim letom in porodniškim dopustom.

IRSKA

1. Ne glede na člena 21(2) in 62 te uredbe se za namene izračuna predpisanega predvidenega tedenskega zaslužka zavarovane osebe za dodelitev dajatve za bolezni ali dajatve za brezposelnost po irski zakonodaji, znesek, enak povprečni tedenski plači za zaposleni osebe, pripiše zaposleni osebi za vsak teden zaposlitvene dejavnosti po zakonodaji druge države članice v predpisanem obdobju.
2. Kadar se uporablja člen 46 te uredbe, če zadevna oseba postane nezmožna za delo, čemur sledi invalidnost, v času, ko zanj velja zakonodaja druge države članice, Irska za namene oddelka 118(1)(a) Prečiščenega zakona o socialni varnosti (*Social Welfare Consolidation Act*) iz leta 2005 upošteva vsako dobo, v kateri je bila v zvezi z invalidnostjo, ki je sledila navedeni nezmožnosti za delo, oseba obravnavana kot nezmožna za delo po irski zakonodaji.

GRČIJA

1. Zakon št. 1469/84 o prostovoljni vključitvi v sistem pokojninskega zavarovanja za grške državljane in tuje državljane grškega porekla velja za državljane drugih držav članic, osebe brez državljanstva in begunce, kadar je bila zadevna oseba, ne glede na njen kraj stalnega ali začasnega prebivališča, nekoč že obvezno ali prostovoljno vključena v grški sistem pokojninskega zavarovanja.
2. Ne glede na člen 5(a) te uredbe in člen 34 Zakona 1140/1981 lahko oseba, ki prejema pokojnino zaradi nesreče pri delu ali poklicne bolezni po zakonodaji druge države članice, zahteva obvezno zavarovanje po zakonodaji, ki jo uporablja sistem kmetijskega zavarovanja (OGA), v kolikor opravlja dejavnost, ki spada v področje uporabe te zakonodaje.

ŠPANIJA

1. Za namene izvajanja člena 52(1)(b)(i) te uredbe se bodo leta, ki delavcu manjkajo do upokojitvene starosti ali starosti, pri kateri je upokožitev obvezna, določena v členu 31(4) prečiščenega besedila *Ley de Clases pasivas del Estado* (Zakon o državnih upokojencih), upoštevala kot dejanska delovna doba državnega uslužbenca le, če je bil upravičenec v času dogodka, zaradi katerega mu pripada invalidska ali družinska pokojnina, zavarovan po posebnem španskem sistemu za državne uradnike ali če je upravičenec v času dogodka, zaradi katerega mu pripada pokojnina, opravljal dejavnost, zaradi katere je morala biti zadevna oseba obvezno vključena v poseben državni sistem za državne uradnike, oborožene sile ali sodnike, če je dejavnost opravljal v Španiji.
2. (a) Po členu 56(1)(c) te uredbe se izračun teoretične španske dajatve opravi na podlagi dejanskih prispevkov zavarovanca v letih neposredno pred plačilom zadnjega prispevka španskemu sistemu socialne varnosti. Kadar je treba pri izračunu osnovnega zneska za pokojnino upoštevati zavarovalne dobe in/ali obdobja bivanja v skladu z zakonodajo drugih držav članic, se za prej omenjene dobe uporabi osnova za prispevek v Španiji, ki je časovno najbližje referenčnim obdobjem, ob upoštevanju razvoja indeksa drobnoprodajnih cen.
(b) Znesek izračunane pokojnine se poveča za znesek zvišanj in prevrednotenj, izračunanih za vsako naslednje leto za pokojnine enake narave.
3. Dobe, dopolnjene v drugih državah članicah, ki morajo biti izračunane po posebnem sistemu za državne uradnike, oborožene sile in sodstvo, se za namene člena 56 te uredbe obravnavajo na enak način kot dobe, časovno najbližje dobam, ki jih je oseba dopolnila kot državni uradnik v Španiji.
4. Dodatni zneski na podlagi starosti iz druge prehodne določbe splošnega Zakona o socialni varnosti se uporabljajo za vse upravičence iz uredbe, ki imajo prispevke v svojem imenu po španski zakonodaji pred 1. januarjem 1967; z uporabo člena 5 te uredbe ni mogoče obravnavati zavarovalnih dob, financiranih v drugi državi članici pred omenjenim datumom, kot enake prispevke, plačane v Španiji le za te namene. Za posebni sistem za pomorščake se namesto 1. januarja 1967 uporablja 1. avgust 1970, za posebni sistem socialne varnosti za premogovništvo pa 1. april 1969.

FRANCIJA

1. Državljeni drugih držav članic, katerih stalno prebivališče ali običajno prebivališče je izven Francije ter ki izpolnjujejo splošne pogoje francoskega sistema pokojninskega zavarovanja, lahko vanj vplačujejo prostovoljne prispevke le, če so bili nekoč že prostovoljno ali obvezno zavarovani po francoskem sistemu pokojninskega zavarovanja; to velja tudi za osebe brez državljanstva in begunce, katerih stalno prebivališče ali običajno prebivališče je v drugi državi članici.
2. Za osebe, ki so deležne storitev v Franciji v skladu s členi 17, 24 ali 26 te uredbe, ki prebivajo v francoskih departmajih Haut-Rhin (Gornji Ren), Bas-Rhin (Spodnji Ren) ali Moselle (Mozela), storitve, zagotovljene v imenu nosilca druge države članice, ki je odgovorna za kritje njihovih stroškov, vključujejo storitve, ki jih zagotovi splošni sistem zdravstvenega zavarovanja in lokalni sistem obveznega dodatnega zavarovanja Alzacije-Mozele.
3. Francoska zakonodaja, ki se uporablja za osebo, ki opravlja ali je opravljala zaposlitveno ali samozaposlitveno dejavnost, za uporabo poglavja 5 naslova III te uredbe, vključuje tako osnovni(-ne) sistem(e) starostnega zavarovanja kot dodatni(-e) sistem(e) pokojninskega zavarovanja, v katere je bila vključena zadevna oseba.

ITALIJA

Jih ni.

CIPER

Za namen uporabe določb členov 6, 51 in 61 te uredbe se teden zavarovanja po zakonodaji Republike Ciper za katero koli obdobje, ki se začne 6. oktobra 1980 ali po tem datumu, določi tako, da se skupni zavarovalni dohodki za ustrezno obdobje delijo s tedenskim zneskom osnovnih zavarovalnih dohodkov za ustrezno leto prispevkov, pod pogojem, da tako določeno število tednov ne preseže števila koledarskih tednov v ustreznem obdobju.

LATVIJA

Jih ni.

LITVA

Jih ni.

LUKSEMBURG

Jih ni.

MADŽARSKA

Jih ni.

MALTA

Posebne določbe za javne uslužbence

- (a) Osebe, zaposlene v skladu z Zakonom o oboroženih silah (poglavje 220 *Laws of Malta*), Zakonom o policiji (poglavje 164 *Laws of Malta*) in Zakonom o zaporih (poglavje 220 *Laws of Malta*), so obravnavane kot državni uslužbenci samo za namene uporabe členov 49 in 60 te uredbe.
- (b) Pokojnine, ki se izplačujejo v skladu z zgoraj navedenimi zakoni ali v skladu z Odlokom o pokojninah (poglavje 93 *Laws of Malta*), so obravnavane kot 'posebni sistemi za državne uslužbence' izključno za namene člena 1(e) uredbe.

NIZOZEMSKA

1. Zdravstveno zavarovanje

- (a) Kar zadeva upravičenost do storitev po nizozemski zakonodaji, so osebe, ki so upravičene do storitev ob uporabi poglavij 1 in 2 naslova III te uredbe:
 - (i) osebe, ki se morajo v skladu s členom 2 *Zorgverzekeringswet* (Zakon o zdravstvenem zavarovanju) zavarovati pri ponudniku zdravstvenega zavarovanja, in
 - (ii) kolikor niso vključeni že v točko (i), družinski člani aktivnega vojaškega osebja, ki živijo v drugi državi članici, in osebe, ki imajo stalno prebivališče v drugi državi članici in so v skladu z to uredbo upravičene do zdravstvenega varstva v državi njihovega stalnega prebivališča, pri čemer stroške krije Nizozemska.
- (b) Osebe iz točke 1(a)(i) morajo v skladu z določbami *Zorgverzekeringswet* (Zakon o zdravstvenem zavarovanju) skleniti zavarovanje s ponudnikom zdravstvenega zavarovanja, osebe iz točke 1(a)(ii) pa se morajo prijaviti pri *College voor zorgverzekering* (odbor za zdravstveno zavarovanje).
- (c) Določbe *Zorgverzekeringswet* (Zakon o zdravstvenem zavarovanju) in *Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten* (Splošni zakon o posebnih zdravstvenih stroških) o odgovornosti za plačilo prispevkov se uporabljajo za osebe iz točke (a) in njihove družinske člane. V primeru družinskih članov se prispevki obračunajo osebi, od katere izvira pravica do zdravstvenega varstva, razen za družinske člane vojaškega osebja, ki živijo v drugi državi članici, ki se jim prispevki obračunajo neposredno.
- (d) Določbe *Zorgverzekeringswet* (Zakon o zdravstvenem zavarovanju) o prepozni sklenitvi zavarovanja se smiselno uporabljajo v primeru prepozne prijave oseb iz točke 1(a)(ii) pri *College voor zorgverzekering* (odbor za zdravstveno zavarovanje).
- (e) Ob upoštevanju člena 11(1), (2), (3) in člena 19(1) *Zorgverzekeringswet* (Zakon o zdravstvenem zavarovanju) so osebe, upravičene do storitev na podlagi zakonodaje države članice, ki ni Nizozemska, s stalnim ali začasnim prebivališčem na Nizozemskem, upravičene do storitev v skladu z zavarovalno polico, ki jo zavarovancem na Nizozemskem zagotavlja ustanova v kraju stalnega ali začasnega prebivališča, ter do storitev, določenih v *Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten* (Splošni zakon o posebnih zdravstvenih stroških).
- (f) Za namene členov 23 do 30 te uredbe se (poleg pokojnin, ki so zajete v poglavju 4 in 5 naslova III te uredbe) kot pokojnine, ki se jih izplača v skladu z nizozemsko zakonodajo, obravnavajo naslednje dajatve:
 - pokojnine, dodeljene po Zakonu z dne 6. januarja 1966 o pokojninah za državne uslužbence in njihove preživele družinske člane (*Algemene burgerlijke pensioenwet*) (nizozemski Zakon o pokojninah v javni upravi);
 - pokojnine, dodeljene po Zakonu z dne 6. oktobra 1966 o pokojninah za vojaško osebje in njihove preživele družinske člane (*Algemene militaire pensioenwet*) (Zakon o vojaških pokojninah);
 - dajatve v primeru nezmožnosti za delo v skladu z Zakonom z dne 7. junija 1972 o dajatvah v primeru nezmožnosti vojaškega osebja za delo (*Wetarbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen*) (Zakon o nezmožnosti vojaškega osebja za delo);
 - pokojnine, dodeljene v okviru Zakona z dne 15. februarja 1967 o pokojninah za zaposlene pri Nizozemskih železnicaх (*NV Nederlandse Spoorwegen*) in njihove preživele družinske člane (*Spoorwegpensioenwet*) (Zakon o pokojninah za zaposlene pri železniški družbi);

- pokojnine, dodeljene v okviru *Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen* (uredbe, ki ureja pogoje za zaposlitev pri Nizozemskih železnica);
 - dajatve, dodeljene upokojenim osebam pred dopolnjeno upokojitveno starostjo 65 let v okviru pokojninskega sistema, ki predhodno zaposlenim osebam zagotavlja dohodek v njihovi starosti, ali dajatve, ki se v primeru prezgodnjega odhoda s trga dela zagotovijo v okviru sistema, ki ga oblikuje država, ali po kolektivni pogodbi za osebe, stare 55 let ali več;
 - dajatve, dodeljene vojaškemu osebju in državnim uradnikom v skladu s sistemom v primeru odpusta, upokojitve pred dopolnitvijo polne starosti zaradi narave dela in v primeru predčasne upokojitve.
- (g) Za namene poglavij 1 in 2 naslova III te uredbe se šteje, da je povračilo dajatev, za katere zahtevki niso bili vloženi, ki ga za primer omejene uporabe storitev zdravstvenega varstva predvideva nizozemski pokojninski sistem, denarna dajatev za bolezen.

2. Uporaba Algemene Ouderdomswet (AOW) (nizozemska zakonodaja o splošnem starostnem zavarovanju)

- (a) Zmanjšanje iz člena 13(1) *Algemene Ouderdomswet* (AOW) (nizozemska zakonodaja o splošnem starostnem zavarovanju), se ne uporablja za koledarska leta pred 1. januarjem 1957, v katerih je prejemnik, ki ne izpolnjuje pogojev, po katerih se lahko ta leta obravnavajo kot zavarovalne dobe:
- stalno prebival na ozemlju Nizozemske med 15. in 65. letom starosti ali
 - med stalnim prebivanjem na ozemlju druge države članice bil zaposlen na Nizozemskem pri delodajalcu s sedežem na Nizozemskem ali
 - bil zaposlen v drugi državi članici v obdobjih, ki se po nizozemskem sistemu socialne varnosti obravnavajo kot zavarovalne dobe.

Z odstopanjem od člena 7 AOW se tudi osebe, ki so stalno prebivale ali delale na Nizozemskem v skladu z omenjenimi pogoji le pred 1. januarjem 1957, prav tako obravnavajo kot upravičene do pokojnine.

- (b) Zmanjšanje iz člena 13(1) AOW se ne uporablja za koledarska leta pred 2. avgustom 1989, v katerih oseba med 16. in 65. letom starosti, ki je oziroma je bila poročena, ni bila zavarovana po zgoraj omenjeni zakonodaji, medtem ko je stalno prebivala na ozemlju države članice, razen Nizozemske, če ta koledarska leta sovpadajo z zavarovalnimi dobami, ki jih je zakonec te osebe dopolnil po navedeni zakonodaji, ali s koledarskimi leti, ki se upoštevajo v skladu s točko 2(a), pod pogojem, da je zakonska zveza obstajala med navedenim časom.

Z odstopanjem od člena 7 AOW se ta oseba obravnava kot upravičena do pokojnine.

- (c) Zmanjšanje iz člena 13(2) AOW se ne uporablja za koledarska leta pred 1. januarjem 1957, v katerih je zakonec upokojenca, ki ne izpolnjuje pogojev, po katerih bi se mu lahko ta leta obravnavala kot zavarovalne dobe:

- stalno prebival na ozemlju Nizozemske med 15. in 65. letom starosti ali
- med stalnim prebivanjem na ozemlju druge države članice bil zaposlen na Nizozemskem pri delodajalcu s sedežem na Nizozemskem ali
- bil zaposlen v drugi državi članici v obdobjih, ki se po nizozemskem sistemu socialne varnosti obravnavajo kot zavarovalne dobe.

- (d) Zmanjšanje iz člena 13(2) AOW se ne uporablja za koledarska leta pred 2. avgustom 1989, v katerih je upokojenec zakonec med 15. in 65. letom starosti stalno prebival v drugi državi članici, kot je Nizozemska, in ni bil zavarovan po zgoraj omenjeni zakonodaji, če ta koledarska leta sovpadajo z zavarovalnimi dobami, ki jih je upokojenec dopolnil po navedeni zakonodaji, ali s koledarskimi leti, ki se upoštevajo v skladu s točko 2(a), pod pogojem, da je zakonska zveza obstajala v tem času.

- (e) Točke 2(a), 2(b), 2(c) in 2(d) se ne uporabljajo za obdobja, ki sovpadajo z:

- obdobji, ki se lahko upoštevajo pri izračunu pokojninskih pravic po zakonodaji o starostnem zavarovanju države članice, ki ni Nizozemska, ali
- dobami, za katere je zadevna oseba prejela starostno pokojnino po takšni zakonodaji.

Dobe prostovoljnega zavarovanja po sistemu druge države članice se za namene te določbe ne upoštevajo.

- (f) Točke 2(a), 2(b), 2(c) in 2(d) se uporabljajo samo, če je zadevna oseba po starosti 59 let šest let stalno prebivala v eni ali več držav članic in zgolj za toliko časa, kolikor ta oseba stalno prebiva v eni od navedenih držav članic.

- (g) Z odstopanjem od poglavja IV AOW je vsaka oseba s stalnim prebivališčem v drugi državi članici, kot je Nizozemska, katere zakonec je vključen v sistem obveznega zavarovanja po navedeni zakonodaji, upravičena skleniti prostovoljno zavarovanje po navedeni zakonodaji za dobe, v katerih je zakonec obvezno zavarovan.

Oseba je do tega še vedno upravičena, če se obvezno zavarovanje zakonca izteče zaradi njegove smrti in če preživeli družinski član prejema le pokojnino po *Algemene nabestaandenwet* (nizozemska zakonodaja o splošnem zavarovanju preživelih vzdrževanih družinskih članov).

V vsakem primeru upravičenost do prostovoljnega zavarovanja preneha na dan, ko oseba doseže starost 65 let.

Prispevek, ki se plačuje za prostovoljno zavarovanje, se določi v skladu z določbami o določitvi prispevkov za prostovoljno zavarovanje po AOW. Vendar se v primeru, da prostovoljno zavarovanje sledi zavarovalni dobi iz točke 2(b), prispevek določi v skladu z določbami o določitvi prispevka za obvezno zavarovanje po AOW, pri čemer se upošteva dohodek, ki naj bi bil prejet na Nizozemskem.

- (h) Upravičenost iz točke 2(g) se ne prizna osebam, zavarovanim po zakonodaji druge države članice o družinskih pokojninah ali dajatvah.
 - (i) Vsakdo, ki želi skleniti prostovoljno zavarovanje po točki 2(g), mora zanj zaprositi pri banki socialnega zavarovanja (*Sociale Verzekeringsbank*) najpozneje eno leto po datumu izpolnitve pogojev za vključitev.
3. Uporaba *Algemene nabestaandenwet* (ANW) (nizozemski Splošni zakon o zavarovanju preživelih vzdrževanih družinskih članov)
- (a) Kadar je preživeli zakonec po *Algemene Nabestaandenwet* (ANW) (Splošni zakon o preživelih svojcih) v skladu s členom 51(3) te uredbe upravičen do družinske pokojnine, se navedena pokojnina izračuna v skladu s členom 52(1)(b) uredbe.

Za uporabo teh določb se zavarovalne dobe pred 1. oktobrom 1959 obravnavajo tudi kot zavarovalne dobe, dopolnjene po nizozemski zakonodaji, če je v teh obdobjih zavarovana oseba po dopolnjenem 15. letu:

- stalno prebivala na Nizozemskem ali
 - med stalnim prebivanjem v drugi državi članici bila zaposlena na Nizozemskem pri delodajalcu s sedežem na Nizozemskem ali
 - bil zaposlen v drugi državi članici v obdobjih, ki se po nizozemskem sistemu socialne varnosti obravnavajo kot zavarovalne dobe.
- (b) Dobe, ki se upoštevajo v skladu s točko 3(a) in ki sovpadajo z dobami obveznega zavarovanja, dopolnjenimi po zakonodaji druge države članice, se pri družinski pokojnini ne upoštevajo.
 - (c) Za namene člena 52(1)(b) te uredbe se kot zavarovalne dobe upoštevajo zgolj zavarovalne dobe, dopolnjene v skladu z nizozemsko zakonodajo po dopolnjenem 15. letu starosti.
 - (d) Z odstopanjem od člena 63(a)(1) ANW je oseba s stalnim prebivališčem v drugi državi članici, kot je Nizozemska, katere zakonec je obvezno zavarovan po ANW, upravičena skleniti prostovoljno zavarovanje po tej zakonodaji, pod pogojem, da je takšno zavarovanje že začelo teči z dnem *začetka uporabe te uredbe*, vendar zgolj za obdobja, v katerih je zakonec obvezno zavarovan.

Ta upravičenost preneha na dan izteka obveznega zavarovanja zakonca po ANW, razen če zakončevo obvezno zavarovanje preneha zaradi njegove smrti in če preživeli družinski član prejema le pokojnino po ANW.

V vsakem primeru upravičenost do prostovoljnega zavarovanja preneha na dan, ko oseba doseže starost 65 let.

Prispevek, ki se plačuje za prostovoljno zavarovanje, se določi v skladu z določbami o določitvi prispevkov za prostovoljno zavarovanje po ANW. Vendar se v primeru, da prostovoljno zavarovanje sledi zavarovalni dobi iz točke 2(b), prispevek določi v skladu z določbami o določitvi prispevka za obvezno zavarovanje po AOW, pri čemer se upošteva dohodek, ki naj bi bil prejet na Nizozemskem.

4. Uporaba nizozemske zakonodaje o nezmožnosti za delo

- (a) Kadar je v skladu s odstavkom 51(3) te uredbe zadevna oseba upravičena do nizozemske dajatve za invalidnost, se znesek iz člena 52(1)(b) te uredbe za izračun navedene dajatve določi:
 - (i) kadar je oseba pred pojavom nezmožnosti za delo opravljala zaposlitveno dejavnost v smislu člena 1(a) te uredbe:
 - v skladu z določbami *Wet op arbeidsongeschiktheidsverzekering* (WAO) (Zakon o nezmožnosti za delo), če je nezmožnost za delo nastopila pred 1. januarjem 2004, ali
 - v skladu z določbami *Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen* (WIA) (Zakon o delu in dohodku glede na delovno zmožnost), če je nezmožnost za delo nastopila 1. januarja 2004 ali kasneje.

- (ii) kadar je v skladu z določbami, določenimi v *Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen* (WAZ) (Zakon o zavarovanju samozaposlenih za primer nezmožnosti za delo), zadevna oseba pred nastopom nezmožnosti za delo nazadnje opravljala samozaposlitveno dejavnost v smislu člena 1(b) te uredbe, če je nezmožnost za delo nastopila pred 1. avgustom 2004.

(b) Pri izračunu dajatev v skladu z WAO, WIA ali WAZ nizozemske nosilci upoštevajo:

- dobe plačane zaposlitve in dobe, ki se obravnavajo kot take, dopolnjene na Nizozemskem pred 1. julijem 1967;
- zavarovalne dobe, dopolnjene po WAO;
- zavarovalne dobe, ki jih zadevna oseba dopolni po 15. letu starosti po *Algemene Arbeidsongeschiktheidswet* (AAW) (Splošni zakon o nezmožnosti za delo), če te ne sovpadajo z zavarovalnimi dobami, dopolnjenimi po WAO;
- zavarovalne dobe, dopolnjene po WAZ;
- zavarovalne dobe, dopolnjene po WIA.

AVSTRIJA

1. Za namene pridobitve dobe v pokojninskem zavarovanju se šolanje v šoli ali primerljivi izobraževalni ustanovi v drugi državi članici obravnava kot enakovredno šolanju v šoli ali izobraževalni ustanovi v skladu členoma 227(1)(1) in 228(1)(3) *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz* (ASVG) (Splošni zakon o socialni varnosti), členom 116(7) *Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz* (GSVG) (Zakon o socialnem zavarovanju za obrtnike) in členom 107(7) *Bauern-Sozialversicherungsgesetz* (BSVG) (Zakon o socialnem zavarovanju za kmete), če je za zadevno osebo kdaj veljala avstrijska zakonodaja, ker je opravljala zaposlitveno ali samozaposlitveno dejavnost, in so plačani posebni prispevki, določeni v členu 227(3) ASVG, členu 116(9) GSVG in členu 107(9) BSVG za dokup takih izobraževalnih obdobj.
2. Za izračun sorazmerne dajatve iz člena 52(1)(b) te uredbe se posebna zvišanja prispevkov za dodatno zavarovanje in dodatne dajatve za rudarje po avstrijski zakonodaji ne upoštevajo. V teh primerih se sorazmerna dajatev, izračunana brez teh prispevkov po potrebi, poveča za nezmanjšana posebna zvišanja prispevkov za dodatno zavarovanje in dodatno dajatev za rudarje.
3. Kadar so bile v skladu s členom 6 te uredbe nadomestne dobe dopolnjene po avstrijskem sistemu pokojninskega zavarovanja, vendar ne morejo biti osnova za izračun v skladu s členoma 238 in 239 *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz* (ASVG) (Splošni zakon o socialni varnosti), členoma 122 in 123 *Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz* (GSVG) (Zakon o socialnem zavarovanju za obrtnike) in členoma 113 in 114 *Bauern-Sozialversicherungsgesetz* (BSVG) (Zakon o socialni varnosti za kmete), se za dobe varstva otrok uporabi osnova za izračun v skladu s členom 239 ASVG, členom 123 GSVG in členom 114 BSVG.

POLJSKA

Jih ni.

PORTUGALSKA

Jih ni.

ROMUNIJA

Jih ni.

SLOVENIJA

Jih ni.

SLOVAŠKA

Jih ni.

FINSKA

1. Za določitev upravičenosti in za izračun zneska finske nacionalne pokojnine v skladu s členi 52 do 54 te uredbe, se pokojnine, pridobljene po zakonodaji druge države članice, obravnavajo na enak način kot pokojnine, pridobljene po finski zakonodaji.
2. Kadar se za izračun dohodka za fiktivno dobo po finski zakonodaji o pokojnini, vezani na zaslužek, uporablja člena 52(1)(b)(i) te uredbe in je zadevna oseba dobe pokojninskega zavarovanja na podlagi zaposlitvene ali samozaposlitvene dejavnosti med delom referenčnega obdobja po finski zakonodaji pridobila v drugi državi članici, dohodek za fiktivno dobo enak vsoti dohodkov, pridobljenih med delom referenčnega obdobja na Finskem, deljeni s številom mesecev, pridobljenih na Finskem v referenčnem obdobju, za katere se prizna zavarovalna doba.

ŠVEDSKA

1. Kadar se dodatek za starševski dopust izplača v skladu s členom 67 te uredbe družinskemu članu, ki ni zaposlen, se ta dodatek izplača v višini, ki ustreza osnovni ali najnižji stopnji.
2. Za namen izračuna dodatka za starševski dopust v skladu z odstavkom 6 poglavja 4 Zakona o zavarovanju (*Lag (1962:381) om allmän försäkrings*) se za osebe, upravičene do dodatka za starševski dopust v zvezi z zaposlitvijo, uporablja naslednje:

Za starša, katerega dohodek, na podlagi katerega je upravičen do dajatve za bolezen, se izračuna na podlagi dohodka od redne zaposlitve na Švedskem, se zahteva, da je zavarovan za omenjeno dajatev za bolezen nad najnižjo stopnjo vsaj 240 zaporednih dni pred rojstvom otroka, šteje za izpolnjeno, če je ta oseba v navedenem obdobju prejela dohodek od redne zaposlitve v drugi državi članici, ki ustreza zavarovanju nad najnižjo stopnjo.
3. Določbe te uredbe o seštevanju zavarovalnih dob in dob prebivanja se ne uporabljajo za prehodne določbe v švedski zakonodaji o upravičenosti do zajamčene pokojnine v primeru oseb, ki so bile rojene leta 1937 ali prej in so pred vložitvijo zahtevka za pokojnino določeno obdobje imele stalno prebivališče na Švedskem (Zakon 2000:798).
4. Za izračun dohodka za nadomestilo za čas bolezni, vezano na fiktivni dohodek, ter nadomestilo za dejavnost, vezano na dohodek, v skladu s poglavjem 8 *Lag (1962:381) om allmän försäkrings* (Zakon o nacionalnem zavarovanju), se uporablja naslednje:
 - (a) kadar je za zavarovano osebo v referenčnem obdobju veljala tudi zakonodaja ene ali več drugih držav članic na osnovi opravljanja dejavnosti kot zaposlena ali samozaposlena oseba, se šteje, da dohodek v zadevni(h) državi(-ah) članici(-ah) ustreza zavarovančevemu povprečnemu bruto dohodku na Švedskem v delu referenčnega obdobja v tej državi, ki se izračuna tako, da se dohodek na Švedskem deli s številom let, v katerih je bil ta dohodek pridobljen;
 - (b) kadar so dajatve izračunane v skladu s členom 46 te uredbe in osebe niso zavarovane na Švedskem, se referenčno obdobje določi v skladu z odstavkoma 2 in 8 poglavja navedenega zakona, kot da bi bile zadevne osebe zavarovane na Švedskem. Kadar zadevna oseba v skladu z Zakonom o starostni pokojnini, vezani na dohodek (1998:674), v tem obdobju nima dohodkov, ki bi ji zagotavljali pravico do pokojnine, se za začetek referenčnega obdobja lahko določi predhodni datum, ko je zavarovanec imel dohodek iz pridobitne dejavnosti na Švedskem.
5. (a) Za namen izračuna fiktivne vrednosti za družinsko pokojnino, vezano na dohodek (Zakon 2000:461), se v primeru, da ni izpolnjen pogoj iz švedske zakonodaje za upravičenost do pokojnine glede vsaj treh od petih koledarskih let pred smrtjo zavarovanca (referenčno obdobje), v enaki meri, kot če bi bile dopolnjene na Švedskem, upoštevajo tudi zavarovalne dobe, dopolnjene v drugih državah članicah. Šteje se, da zavarovalne dobe v drugih državah članicah temeljijo na povprečni švedski pokojninski osnovi. Če ima zadevna oseba na Švedskem zgolj eno leto s pokojninsko osnovo, se vsaka zavarovalna doba v drugi državi članici obravnava, kot da predstavlja enak znesek.
- (b) Če zahteva v švedski zakonodaji za pokojninska sredstva glede vsaj dveh od štirih let neposredno pred smrtjo zavarovane osebe (referenčno obdobje) ni izpolnjena in so bile zavarovalne dobe med referenčnim obdobjem dopolnjene v drugi državi članici, se za izračun nacionalnih pokojninskih sredstev za vdovsko pokojnino, povezano s smrtjo 1. januarja 2003 ali po tem datumu, navedena koledarska leta obravnavajo kot temelječa na enakih pokojninskih sredstvih kot švedsko leto.

ZDRUŽENO KRALJESTVO

1. Kadar je v skladu z zakonodajo Združenega kraljestva oseba lahko upravičena do starostne pokojnine, če:
 - (a) se prispevki nekdanjega zakonca upoštevajo, kot če bi bili lastni prispevki te osebe, ali
 - (b) ustrezne pogoje glede prispevkov izpolnjuje zakonec ali nekdanji zakonec te osebe, se pod pogojem, da zakonec ali nekdanji zakonec opravlja oziroma je opravljal zaposlitveno ali samozaposlitveno dejavnost, in je zanj veljala zakonodaja dveh ali več držav članic, za določitev upravičenosti po zakonodaji Združenega kraljestva vedno uporabljajo določbe poglavja 5 naslova III te uredbe. V tem primeru se sklicevanja na 'zavarovalne dobe' v omenjenem poglavju 5 razlagajo kot sklicevanja na zavarovalne dobe, ki jih dopolni:
 - (i) zakonec ali nekdanji zakonec, kadar zahtevek vloži:
 - poročena ženska ali
 - oseba, katere zakon je prenehal drugače kot s smrtjo zakonca, ali
 - (ii) prejšnji zakonec, če zahtevek vlaga:
 - vdovec, ki neposredno pred dopolnitvijo starosti za upokojitev ni upravičen do dodatka za ovdovelega starša, ali

- vdova, ki neposredno pred dopolnitvijo starosti za upokojitev ni upravičena do dodatka ovdovele matere, ovdovelega starša ali vdovske pokojnine, ali je upravičena le do starostne vdovske pokojnine, izračunane v skladu s členom 52(1)(b) te uredbe; za ta namen pomeni 'starostna vdovska pokojnina' vdovsko pokojnino, ki se izplača po znižani stopnji v skladu z oddelkom 39(4) *Social Security Contributions and Benefits Act* (Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost) iz leta 1992.
2. Za namene uporabe člena 6 te uredbe za določbe, ki urejajo upravičenost do dodatka za pomoč in postrežbo, dodatka za negovalca in nadomestila za invalidne osebe, se dobe zaposlitve, samozaposlitve ali prebivanja, dopolnjene na ozemlju države članice, ki ni Združeno kraljestvo, upoštevajo, kolikor je to potrebno za izpolnitev pogojev v zvezi z zahtevanim obdobjem prisotnosti v Združenem kraljestvu pred dnem, ko prvič nastopi upravičenost do zadevne dajatve.
3. Za namene člena 7 te uredbe se v primeru denarnih dajatev za invalidnost, starost ali za preživele osebe, pokojnin zaradi nesreč pri delu ali poklicnih bolezni in pomoči ob smrti vsak upravičenec po zakonodaji Združenega kraljestva, ki začasno prebiva na ozemlju druge države članice, med tem bivanjem obravnava, kot da bi stalno prebival na ozemlju te druge države članice.
4. Kadar se uporablja člen 46 te uredbe, če zadevna oseba postane nezmožna za delo, čemur sledi invalidnost, v času, ko zanjo velja zakonodaja druge države članice, za namene Oddelka 30A (5) *Social Security Contributions and Benefits Act* (Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost) iz leta 1992 Združeno kraljestvo upošteva vsako dobo, v kateri je zaradi nezmožnosti za delo oseba prejela:
- (i) denarne dajatve za bolezen oziroma plačo namesto njih ali
 - (ii) dajatve v smislu poglavij 4 in 5 naslova III te uredbe, odobrene zaradi invalidnosti, ki je sledila navedeni nezmožnosti za delo, po zakonodaji druge države članice, kot da bi bile to dobe dajatev za kratkoročno nezmožnost za delo, izplačanih v skladu z oddelki 30A (1)–(4) *Social Security Contributions and Benefits Act* (Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost) iz leta 1992.
- Pri uporabi te določbe se upoštevajo zgolj dobe, v katerih je bila oseba nezmožna za delo v smislu zakonodaje Združenega kraljestva.
5. (1) Pri izračunu faktorja zaslužka za določitev upravičenosti do dajatev po zakonodaji Združenega kraljestva se za vsak teden, med katerim je za zaposleno osebo veljala zakonodaja druge države članice in ki se je začel med ustreznim dohodninskim letom v smislu zakonodaje Združenega kraljestva, zadevna oseba obravnava, kot da je plačevala prispevke kot zaposlen prejemnik dohodkov ali imela dohodke, za katere je plačevala prispevke na podlagi zaslužka, ki ustreza dvema tretjinama zgornje meje zaslužka za navedeno leto.
- (2) Za namene člena 52(1)(b)(ii) te uredbe, če:
- (a) v katerem koli dohodninskem letu, ki se začne 6. aprila 1975 ali pozneje, oseba, ki opravlja dejavnost kot zaposlena oseba, dopolnila zavarovalne dobe, dobe zaposlitve ali dobe prebivanja izključno v državi članici, ki ni Združeno kraljestvo, in je posledica uporabe točke 5(1) zgoraj ta, da se navedeno leto šteje kot leto za upravičenost do dajatve v smislu zakonodaje Združenega kraljestva za namene člena 52(1)(b)(i) te uredbe, se za to osebo šteje, da je bila v navedenem letu v drugi državi članici zavarovana 52 tednov;
 - (b) se katero koli dohodninsko leto, ki se začne 6. aprila 1975 ali pozneje, ne šteje kot leto za upravičenost do dajatve v smislu zakonodaje Združenega kraljestva za namene člena 52(1)(b)(i) te uredbe, se zavarovalne dobe, dobe zaposlitve ali dobe prebivanja, dopolnjene v tem letu, ne upoštevajo.
- (3) Za pretvorbo faktorja dohodka v zavarovalne dobe se faktor dohodka, dosežen v ustreznem dohodninskem letu v smislu zakonodaje Združenega kraljestva, deli s spodnjo mejo dohodka za navedeno leto. Rezultat je izražen kot celo število, preostanek se zanemari. Tako izračunano število se obravnava, kot da predstavlja število tednov zavarovanja, dopolnjenih po zakonodaji Združenega kraljestva v navedenem letu, pod pogojem, da takšno število ne presega števila tednov, v času katerih je v navedenem letu za osebo veljala ta zakonodaja.“
-

UTEMELJITEV SVETA

I. UVOD

Evropski parlament in Svet sta 29. aprila 2004 sprejela Uredbo (ES) št. 883/2004 ⁽¹⁾ o koordinaciji sistemov socialne varnosti (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba), ki naj bi nadomestila uredbo (EGS) št. 1408/71 ⁽²⁾.

Osnovna uredba vključuje priloge, ki vsebujejo določbe v zvezi s posameznimi državami članicami. Vsebina nekaterih od teh prilog ob sprejetju uredbe še ni bila določena. V skladu z osnovno uredbo naj bi se zato vsebina prilog II (določbe konvencij, ki ostanejo v veljavi), X (posebne denarne dajatve, za katere se ne plačujejo prispevki) in XI (posebne določbe za uporabo zakonodaj držav članic) naknadno določila pred začetkom uporabe uredbe.

Poleg tega je bilo treba nekatere priloge prilagoditi, da bi se upoštevale zahteve držav članic, ki so pristopile k Evropski uniji po sprejetju uredbe, ter nedavni razvoj dogodkov v drugih državah članicah.

Komisija je s tem namenom 24. januarja 2006 in 3. julija 2007 predložila dva predloga uredb:

- Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti in določitvi vsebine Priloge XI;
- Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi prilog k Uredbi (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti.

Oba predloga temeljita na členih 42 in 308 Pogodbe.

Evropski parlament je v skladu s členom 251 Pogodbe predložil enotno mnenje, ki ga je sprejel 9. julija 2008 v prvi obravnavi, vsebuje pa 77 sprememb k predlogu uredbe o spremembi Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti in določitvi vsebine Priloge XI ⁽³⁾. Menil je, da je postopek v zvezi z drugim predlogom brezpredmeten, ker je bila njegova vsebina vključena v postopek, ki se nanaša na prvi predlog.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je obe mnenji predložil 26. oktobra 2006 ⁽⁴⁾.

Komisija je spremenjena predloga predložila 15. oktobra 2008. Ob upoštevanju spremembe Evropskega parlamenta št. 1 je iz spremenjenih predlogov razvidno, da sta bila izvirna predloga združena v enega samega. Komisija je sprejela obe spremembi Evropskega parlamenta.

Svet je v skladu s členom 251(2) Pogodbe ES 17. decembra 2008 soglasno sprejel skupno stališče. Slednje se nanaša tudi na izvirna predloga, ki sta bila združena v enega samega.

II. CILJ

Medtem ko predlog za izvedbeno uredbo določa horizontalna pravila, predlog uredbe o določitvi vsebine Priloge XI podaja dopolnilne določbe v zvezi s specifičnimi vidiki zakonodaje posameznih držav članic, in sicer zaradi zagotavljanja nemotene uporabe osnovne uredbe v zadevnih državah članicah. V skladu s splošnim ciljem poenostavitve je v predlogu manj navedb kot v ustrezni Prilogi VI sedanje uredbe (EGS) št. 1408/71.

Prilogi II in X k uredbi 883/2004, ki sta brez vsebine, imata enake določbe kot prilogi III in IIa k uredbi 1408/71. V drugih prilogah, ki jih ta predlog spreminja, so že določbe v zvezi s številnimi državami članicami, vendar jih je treba dopolniti in tako upoštevati tudi države članice, ki so pristopile k EU po 29. aprilu 2004. Nekatere od teh prilog imajo tudi določbe, ki ustrezajo tistim v uredbi 1408/71. Toda del 1 Priloge I (predujmi preživnin) in prilogi III in IV (posebna pravila za storitve zdravstvenega varstva) se uporabljajo samo za uredbo 883/2004.

⁽¹⁾ UL L 166, 30.4.2004, popravljena različica v UL L 200, 7.6.2004, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, UL L 149, 5.7.1971, str. 2. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z uredbo (ES) št. 1992/2006 (UL L 392, 30.12.2006, str. 1).

⁽³⁾ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

⁽⁴⁾ UL C 161, 13.7.2007, str. 61.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

1. Splošne ugotovitve:

a) Spremenjeni predlog Komisije

Evropski parlament je sprejel 77 sprememb predloga Komisije, od katerih so bile v spremenjeni predlog Komisije vključene vse, in sicer v celoti, delno ali v drugačnem besedilu (drugače formulirane) (spremembe 1–5, 7–11, 13–24 in 26–78 rev).

b) Skupno stališče Sveta

Svet je bil pripravljen sprejeti 70 od skupaj 77 sprememb, kot so bile v celoti ali delno vključene v spremenjeni predlog Komisije, in sicer spremembe št. 1–5, 7, 8, 10, 13–19, 21, 22 in 25–77.

Menil pa je, da ne bi bilo priporočljivo sprejeti sprememb št. 6, 11, 12, 20, 23, 24 in 78 rev. Z vsebino spremembe 9 glede opredelitve „storitev“ se je sicer strinjal, vendar bi bilo treba po njegovem mnenju to opredelitev dodatno pojasniti (člen 1(3)(va) skupnega stališča).

2. Stališče Sveta o spremembi 20 in drugih sorodnih spremembah

To vprašanje se nanaša na pravico družinskih članov obmejnega delavca do zdravstvenega varstva v državi članici, kjer je ta delavec zaposlen, in sicer pod istimi pogoji, kot veljajo za tega delavca.

V členu 18(2) osnovne uredbe je določeno, da so „družinski člani obmejnega delavca [...] upravičeni do storitev med začasnim bivanjem v pristojni državi članici, razen če ta država članica ni navedena v Prilogi III“. V Prilogi III k osnovni uredbi je navedenih sedem držav članic, v katerih so pravice do storitev za družinske člane obmejnega delavca omejene.

V spremembi Evropskega parlamenta št. 20 (s katero so tesno povezane spremembe 6, 11 in 12) je določeno, da bi bilo treba v člen 87 osnovne uredbe vstaviti nov odstavek 10a z naslednjim besedilom: „Priloga III se razveljavi pet let po začetku uporabe uredbe.“

Svet v zvezi s to spremembo ni mogel doseči soglasja, saj ji je nasprotovalo pet delegacij. Slednje menijo, da določbe v členu 18(2) osnovne uredbe načeloma ne bi smeli z ničemer ogroziti, zlasti zato, ker še nimajo izkušenj z izvajanjem nove uredbe. Opozarjajo, da ne bi smeli spremeniti krhkega kompromisa iz uredbe št. 883/2004, pri katerem je imel Evropski parlament pomembno vlogo. Pred kakršnim koli nadaljnjim ukrepanjem želijo zagotoviti, da pravice družinskih članov čezmejnih delavcev v zvezi z zdravstvenim varstvom ne bi presegle tistega, kar je predvideno v uredbi (EGS) 1408/71, saj menijo, da je v tej fazi še prezgodaj za odločitev o razveljavitvi Priloge III po petih letih.

Vse druge delegacije pa so bile, nasprotno, pripravljene to spremembo sprejeti v duhu kompromisa. Poleg tega so se delegacije šestih držav članic iz Priloge III k splošnemu stališču izkazale za še bolj prilagodljive, saj so bile pripravljene sprejeti tudi razveljavitev Priloge III po štirih letih. Italijanska delegacija, za katero sprememba 24 ni bila sprejemljiva, saj bi morala biti Italija po njenem vključena v Prilogo III, je zavzela kompromisno držo glede spremembe 20 – strinjala se je namreč, da se obdobje veljavnosti vključitve Italije omeji na štiri leta.

Glede na navedeno ter ob upoštevanju pomena, ki ga Evropski parlament pripisuje temu vprašanju, je bil nazadnje soglasno dosežen dogovor o kompromisni rešitvi, in sicer:

- člena 18(2) in 28(1) osnovne uredbe naj bi spremenili, tako da bo v njiju določeno, da se Priloga III ponovno pregleda pet let po začetku uporabe, in
- v člen 87 osnovne uredbe naj bi dodali nov odstavek (10a), s katerim bi določili, da bo veljavnost navedb za nekatere države članice v Prilogi III omejena na štiri leta.

Svet meni, da gre za realistično in obenem uravnoteženo rešitev, ki je nedvomno blizu stališču Evropskega parlamenta, ter upa, da ga bo slednji lahko sprejel.

3. Stališče Sveta o spremembi 23

Sprememba 23 se nanaša na Prilogo II k osnovni uredbi (Določbe konvencij, ki ostanejo v veljavi in ki so, kjer je to primerno, omejene samo na osebe, ki jih zajemajo). Evropski parlament je v točki 36 te priloge k vnosu za Portugalsko in Združeno kraljestvo dodal sklicevanje na člen 2(1) Protokola o zdravstveni oskrbi z dne 15. novembra 1978, ki je že vključen v Prilogo III k uredbi Sveta (EGS) št. 1408/71.

V Prilogi II k skupnemu stališču Sveta ni tega protokola, saj sta zadevni državi članici sporočili, da od 1. septembra 2008 dalje ne bosta uporabljali člena 2(1) tega Protokola.

4. Stališče Sveta o spremembi 78 rev

Namen spremembe 78 rev je med drugim ohranitev vnosa za Italijo v Prilogi IV k osnovni uredbi; v njem je določeno, da bodo države članice iz te priloge upokojemcem, ki se vrnejo v pristojno državo članico, dodelile več pravic (člen 27(2) osnovne uredbe). Svet, ki je odločal soglasno, spremembe v zvezi s tem vnosom ni bil pripravljen sprejeti.

Italijanski državni organi so po sprejetju osnovne uredbe ponovno pretehtali svoje stališče in se odločili, da zaenkrat ne bodo dodelili dodatnih pravic upokojemcem. Komisija je na podlagi tega novega razvoja dogodkov v svojem prvotnem predlogu o spremembi prilog k uredbi (EGS) št. 883/2004 predlagala, da bi moral biti vnos „Italija“ črtan iz Priloge IV. Italijanska delegacija je bila pripravljena sprejeti predlog Komisije.

Komisija je sprejela skupno stališče, o katerem se je dogovoril Svet.

5. Posamezne pripombe

Po mnenju Sveta je treba v predlog Komisije vnesti naslednje spremembe:

- člen 15 osnovne uredbe: skladno s Kadrovskimi predpisi se v skupnem stališču izraz „pomožni uslužbenci“ nadomesti z izrazom „pogodbeno osebje“;
- člen 36(1) osnovne uredbe: po mnenju Sveta je treba določiti, da se bodo členi 17, 18(1), 19(1) in 20(1) uporabljali tudi za dajatve v zvezi z nesrečami pri delu ali poklicnimi boleznimi;
- nadalje je Svet menil, da bi bilo treba v členu 36 osnovne uredbe dodati nov odstavek 2a, ki bi vključeval načelo iz člena 33 predloga Komisije za uredbo o določitvi postopka za izvajanje uredbe (ES) št. 883/2004;
- člen 87(8) osnovne uredbe: Svet je menil, da je treba sedanji odstavek 8 nadomestiti z novim odstavkom, v katerem bo določeno najdaljše obdobje, v katerem bo za osebo veljala zakonodaja države članice, ki ni določena v skladu z naslovom II uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71.

IV. SKLEP

Svet pozdravlja dejstvo, da je v Evropskem parlamentu na prvi obravnavi tega pomembnega elementa pomožne zakonodaje prevladalo načelo sodelovanja; obe instituciji sta se tako v veliki meri že skorajda izognili morebitni nevarnosti, da bi med njima prišlo do nesoglasja.

Svet še zlasti ceni pobudo Evropskega parlamenta glede združitve predloga o spremembi Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti in določitvi vsebine Priloge XI s predlogom o spremembi prilog k navedeni uredbi.

Meni, da so pomisleki Parlamenta v njegovem skupnem stališču načeloma ustrezno upoštevani.

Veseli se nadaljnje konstruktivne razprave z Evropskim parlamentom, katere namen je čim prej doseči končni dogovor o tej dopolnilni zakonodaji; pripomogla naj bi predvsem k temu, da se bo začel celoten sveženj novih pravil o prilagoditvi in poenostavitvi koordinacije sistemov socialne varnosti čim prej uporabljati.

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 2/2009,**ki ga je sprejel Svet dne 18. decembra 2008****z namenom sprejetja Uredbe (ES) št. .../2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o določitvi postopkov Skupnosti za določitev mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih živalskega izvora in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2377/90 in spremembi Direktive 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta****(Besedilo velja za EGP)****(2009/C 33 E/02)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter zlasti členov 37 in 152(4)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Zaradi znanstvenega in tehničnega napredka je mogoče dokazati prisotnost vedno nižjih vrednosti ostankov zdravil za uporabo v veterinarski medicini v živilih.

(2) Zaradi varovanja zdravja ljudi bi bilo treba v skladu s splošno priznanimi načeli presoje varnosti določiti najvišje mejne vrednosti ostankov ob upoštevanju toksikološkega tveganja, okoljske onesnaženosti ter mikrobiološke in farmakološke učinke ostankov. Upoštevati bi bilo treba tudi druge morebitne znanstvene ocene varnosti zadevnih snovi, ki so jih opravile mednarodne organizacije ali znanstveni organi, ustanovljeni v Skupnosti.

(3) Ta uredba neposredno zadeva varovanje zdravja ljudi in je pomembna za delovanje notranjega trga s proizvodi živalskega izvora, ki so navedeni v Prilogi I Pogodbe. Zato bi bilo treba določiti najvišje mejne vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi za različna živila živalskega izvora, vključno z mesom, ribami, mlekom, jajci in medom.

(4) Z Uredbo Sveta (EGS) št. 2377/90 z dne 26. junija 1990 o določitvi postopka Skupnosti za določanje najvišjih mejnih vrednosti ostankov zdravil za uporabo v veterinarski medicini v živilih živalskega izvora ⁽³⁾ so bili uvedeni postopki Skupnosti za oceno varnosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v skladu z zahtevami glede varnosti živil namenjenih prehrani ljudi. Farmakološko aktivna snov se lahko uporablja pri živalih, namenjenih za proizvodnjo hrane samo, če je bila pozitivno ocenjena. Najvišje mejne vrednosti ostankov za take snovi se določijo, če se to zdi potrebno zaradi varovanja zdravja ljudi.

(5) Direktiva 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini ⁽⁴⁾ določa, da se zdravila za uporabo v veterinarski medicini lahko odobrijo ali uporabljajo pri živalih, namenjenih za proizvodnjo hrane samo, če so bile farmakološko aktivne snovi v teh zdravilih ocenjene za varne v skladu z Uredbo (EGS) št. 2377/90. Poleg tega vsebuje navedena direktiva pravila glede dokumentacije za uporabo, izjemno uporabo („uporabo, ki ni v skladu s povzetkom značilnosti zdravila“), predpisovanja in distribucije zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki so namenjena uporabi pri živalih, namenjenih za proizvodnjo hrane.

(6) Ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 3. maja 2001 ⁽⁵⁾ o razpoložljivosti zdravil za uporabo v veterinarski medicini, javnega posvetovanja Komisije leta 2004 in njene ocene o pridobljenih izkušnjah se zdi potrebno spremeniti postopke za določitev najvišjih mejnih vrednosti ostankov ter hkrati ohraniti splošen sistem določanja teh mejnih vrednosti.

(7) Najvišje mejne vrednosti ostankov se štejejo za referenčne vrednosti, ko je treba v skladu z Direktivo 2001/82/ES določiti obdobja karence pri izdaji dovoljenja za promet z zdravili za uporabo v veterinarski medicini, ki se uporabljajo pri živalih, namenjenih za proizvodnjo hrane, in preveriti ostanke v živilih živalskega izvora v državah članicah in na mejnih kontrolnih točkah.

⁽¹⁾ UL C 10, 15.1.2008, str. 51.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. junija 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Skupno stališče Sveta z dne 18. decembra 2008.

⁽³⁾ UL L 224, 18.8.1990, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 311, 28.11.2001, str. 1.

⁽⁵⁾ UL C 27 E, 31.1.2002, str. 80.

- (8) Direktiva Sveta 96/22/ES z dne 29. aprila 1996 o prepovedi uporabe v živiloreji določenih snovi, ki imajo hormonalno ali tirostatično delovanje, in beta-agonistov ⁽¹⁾ prepoveduje uporabo nekaterih snovi za posebne namene pri živalih, namenjenih za proizvodnjo hrane. To uredbo bi bilo treba uporabljati brez poseganja v zakonodajo Skupnosti o prepovedi uporabe nekaterih snovi s hormonalnim delovanjem pri živalih, namenjenih za proizvodnjo hrane.
- (9) Uredba Sveta (EGS) št. 315/93 z dne 8. februarja 1993 o določitvi postopkov Skupnosti za kontaminate v hrani ⁽²⁾ določa posebna pravila za snovi, ki niso posledica namenskega dajanja. Za navedene snovi se ne bi smela uporabljati zakonodaja o najvišjih mejnih vrednostih ostankov.
- (10) Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ⁽³⁾, določa okvir za zakonodajo na področju hrane na ravni Skupnosti in določa opredelitve na navedenem področju. Primerno je, da se te opredelitve uporabljajo za namene zakonodaje o najvišjih mejnih vrednostih ostankov.
- (11) Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali ⁽⁴⁾ določa splošna pravila za nadzor hrane v Skupnosti in zagotavlja opredelitve na navedenem področju. Primerno je, da se ta pravila in opredelitve uporabljajo za namene zakonodaje o najvišjih mejnih vrednostih ostankov. Prednost bi bilo treba dati odkrivanju prepovedane in nedovoljene uporabe snovi, del vzorcev pa bi bilo treba izbrati na podlagi pristopa, ki temelji na oceni tveganja.
- (12) Uredba (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila ⁽⁵⁾ podeljuje Evropski agenciji za zdravila (v nadaljnjem besedilu „agencija“) nalogo svetovanja o najvišjih mejnih vrednostih ostankov zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki so v živilih živalskega izvora sprejemljive.
- (13) Določiti bi bilo treba najvišje mejne vrednosti ostankov za farmakološko aktivne snovi, ki se uporabljajo ali so namenjene za uporabo v zdravilih za uporabo v veterinarski medicini, ki se dajejo v promet v Skupnosti.
- (14) Javno posvetovanje in dejstvo, da je bilo v zadnjih letih odobreno le majhno število zdravil za uporabo v veterinarski medicini pri živalih, namenjenih za proizvodnjo hrane, kažeta, da je rezultat Uredbe (EGS) št. 2377/90, da je takšnih zdravil manj na razpolago.
- (15) Za zagotovitev zdravja in dobrega počutja živali bi morala biti na razpolago zdravila za uporabo v veterinarski medicini za zdravljenje posebnih bolezenskih stanj. Poleg tega lahko nezadostna razpoložljivost ustreznih zdravil za uporabo v veterinarski medicini za posebno zdravljenje določene živalske vrste povzroči zlorabo ali nedovoljeno oziroma prepovedano uporabo snovi.
- (16) Sistem, vzpostavljen z Uredbo (EGS) št. 2377/90, bi bilo treba spremeniti zato, da se poveča razpoložljivost zdravil za uporabo v veterinarski medicini pri živalih, namenjenih za proizvodnjo hrane. Za doseg tega cilja bi bilo treba predvideti, da agencija sistematično preuči uporabo najvišje mejne vrednosti ostankov, določene za eno živalsko vrsto ali živilo, pri drugi živalski vrsti ali drugem živilu. Zato bi bilo treba upoštevati ustreznost varnostnih faktorjev, ki so že vključeni v sistem, da se zagotovi, da nista ogrožena varnost hrane in dobro počutje živali.
- (17) Znano je, da v nekaterih primerih sama znanstvena ocena tveganja ne more zagotoviti vseh informacij, na katerih naj bi temeljile odločitve o obvladovanju tveganja, in da bi bilo treba upoštevati tudi druge ustrezne dejavnike, vključno s tehnološkimi vidiki proizvodnje hrane in izvedljivostjo nadzora. Agencija bi morala zato dati mnenje o znanstveni oceni tveganja in priporočila za obvladovanje tveganj glede ostankov farmakološko aktivnih snovi.
- (18) Za nemoteno delovanje celotnega okvira najvišjih mejnih vrednosti ostankov so nujna podrobna pravila o obliki in vsebini vlog za določitev najvišjih mejnih vrednosti ostankov ter o metodoloških načelih ocene tveganja in priporočil za obvladovanje tveganja.
- (19) Poleg zdravil za uporabo v veterinarski medicini se v živiloreji uporabljajo tudi drugi proizvodi, kot so na primer biocidni pripravki, ki niso urejeni s posebno zakonodajo o ostankih. Ti biocidni pripravki so opredeljeni v Direktivi 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet ⁽⁶⁾. Poleg tega se zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki v Skupnosti niso dovoljena, lahko odobrijo v državah zunaj Skupnosti. To je mogoče, ker v drugih regijah bolj prevladujejo druge bolezni ali ciljne vrste ali ker so se podjetja odločila, da proizvoda v Skupnosti ne bodo dala v promet. Dejstvo, da proizvod v

⁽¹⁾ UL L 125, 23.5.1996, str. 3.

⁽²⁾ UL L 37, 13.2.1993, str. 1.

⁽³⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1. Popravljen različica v UL L 191, 28.5.2004, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 136, 30.4.2004, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 123, 24.4.1998, str. 1.

Skupnosti ni odobren, ne pomeni nujno, da je njegova uporaba nevarna. V zvezi s farmakološko aktivnimi snovmi takšnih proizvodov bi morale biti Komisiji omogočeno določanje najvišjih mejnih vrednosti ostankov za živila, in sicer na podlagi mnenja agencije v skladu z načeli za farmakološko aktivne snovi, namenjene uporabi v zdravilih za uporabo v veterinarski medicini. Treba bi bilo tudi spremeniti Uredbo (ES) št. 726/2004, in sicer zato, da se med naloge agencije vključi svetovanje glede najvišjih mejnih vrednosti ostankov aktivnih snovi v biocidnih pripravkih.

- (20) V skladu s sistemom, vzpostavljenim z Direktivo 98/8/ES, morajo osebe, ki so dale ali želijo dati v promet biocidne pripravke, plačati stroške ocen, opravljenih v skladu z različnimi postopki, povezanimi s to direktivo. Ta uredba določa, da agencija izvaja ocene v zvezi z določanjem najvišjih mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi, namenjenih uporabi v biocidnih pripravkih. Posledično bi morala ta uredba razjasniti podrobnosti glede financiranja teh ocen, da bi se ustrezno upoštevale pristojbine, že pobrane za ocene, ki so bile opravljene ali bodo opravljene v skladu z navedeno direktivo.
- (21) Skupnost v okviru Codex Alimentarius prispeva k pripravi mednarodnih standardov o najvišjih mejnih vrednostih ostankov in hkrati preprečuje, da bi se visoka raven varovanja zdravja ljudi, ki se vzdržuje v Skupnosti, ne bi zmanjšala. Skupnost bi morala zato brez dodatne ocene tveganja prevzeti v Codexu Alimentariusu navedene mejne vrednosti ostankov, za katere se je zavzemala na ustreznem sestanku Komisije Codex Alimentarius. Tako se bo še povečala usklajenost mednarodnih standardov in zakonodaje Skupnosti glede mejnih vrednosti ostankov v živilih.
- (22) Pri živilih se izvaja nadzor ostankov farmakološko aktivnih snovi v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004. Čeprav mejne vrednosti ostankov za takšne snovi v tej uredbi niso določene, se lahko ostanki takšnih snovi pojavijo zaradi onesnaženosti okolja ali pojava naravnega metabolita v živali. Z laboratorijskimi metodami je mogoče dokazati vedno nižje vrednosti takšnih ostankov. Takšni ostanki so privedli do različnih nadzornih praks v državah članicah.
- (23) Direktiva Sveta 97/78/ES dne 18. decembra 1997 o določitvi načel, ki urejajo organizacijo veterinarskih pregledov proizvodov, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav⁽¹⁾ zahteva, da je vsaka pošiljka, ki se uvozi iz tretjih držav, predmet veterinarskega pregleda, Odločba Komisije

2005/34/ES z dne 11. januarja 2005⁽²⁾ pa določa usklajene standarde za preizkušanje določenih ostankov v proizvodih živalskega izvora, uvoženih iz tretjih držav. Primerno je, da se določbe Odločbe 2005/34/ES razširi na vse izdelke živalskega izvora, ki se dajo na trg v Skupnosti.

- (24) V skladu z Uredbo (ES) št. 2377/90, Direktivo 96/22/ES ali Uredbo (ES) št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta dne 22. septembra 2003 o dodatkih za uporabo v prehrani živali⁽³⁾ je veliko farmakološko aktivnih snovi prepovedanih ali pa trenutno niso odobrene. Ostanke farmakološko aktivnih snovi v proizvodih živalskega izvora, ki izvirajo predvsem iz prepovedane ali nedovoljene uporabe ali iz onesnaženosti okolja, bi bilo treba ne glede na poreklo izdelka pazljivo nadzirati in spremljati v skladu z Direktivo Sveta 96/23/ES dne 29. aprila 1996 o ukrepih za spremljanje nekaterih snovi in njihovih ostankov v živih živalih in v živalskih proizvodih⁽⁴⁾.
- (25) Zaradi omogočanja lažje trgovine znotraj Skupnosti in uvoza v Skupnost je primerno, da Skupnost predvidi postopke za določitev referenčnih vrednosti za ukrepe pri koncentracijah ostankov, pri katerih je laboratorijska analiza tehnično izvedljiva, pri čemer se ne ogrozi visoke ravni varovanja zdravja ljudi v Skupnosti. Vendar določitev referenčnih vrednosti za ukrepe nikakor ne bi smela služiti kot izgovor za toleriranje prepovedane ali nedovoljene uporabe prepovedanih ali nedovoljenih snovi pri zdravljenju živali, namenjenih za proizvodnjo hrane. Zato bi bilo potrebno vse ostanke teh snovi v živilih živalskega izvora obravnavati kot nezaželene.
- (26) Prav tako je primerno, da Skupnost vzpostavi usklajen pristop za primer, če države članice najdejo dokaze o ponavljajočem se problemu, saj takšna ugotovitev lahko nakazuje na vzorec napačne uporabe določene snovi ali neupoštevanje jamstev, zagotovljenih v tretjih državah v zvezi s proizvodnjo hrane, namenjene za uvoz v Skupnost. Države članice bi morale Komisijo obvestiti o ponavljajočih se problemih, sprejeti pa bi bilo treba tudi ustrezne nadaljnje ukrepe.
- (27) Veljavno zakonodajo o najvišjih mejnih vrednostih ostankov bi bilo treba poenostaviti tako, da bi bile vse odločitve o razvrstitvi farmakološko aktivnih snovi glede na ostanke združene v eni uredbi Komisije.

⁽²⁾ UL L 16, 20.1.2005, str. 61.

⁽³⁾ UL L 268, 18.10.2003, str. 29.

⁽⁴⁾ UL L 125, 23.5.1996, str. 10.

⁽¹⁾ UL L 24, 30.1.1998, str. 9.

- (28) Ukrepi, potrebni za izvajanje te uredbe, bi se morali sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (29) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za sprejetje metodoloških načel ocene tveganja in priporočil za obvladovanje tveganja v zvezi z določitvijo najvišjih mejnih vrednosti ostankov, pravil o pogojih za ekstrapolacijo, ukrepov, ki določajo referenčne vrednosti za ukrepe, vključno z ukrepi za pregled teh referenčnih vrednosti, pa tudi metodoloških načel in znanstvenih metod za določitev referenčnih vrednosti za ukrepe. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (30) Kadar v nujnih primerih ni mogoče upoštevati običajnih rokov za regulativni postopek s pregledom, bi bilo treba Komisiji omogočiti uporabo nujnega postopka iz člena 5a(6) Sklepa 1999/468/ES za sprejetje ukrepov, ki določajo referenčne vrednosti za ukrepe, in ukrepov za pregled teh referenčnih vrednosti.
- (31) Ker ciljev te uredbe, in sicer varovanja zdravja ljudi in živali ter zagotavljanja razpoložljivosti ustreznih zdravil za uporabo v veterinarski medicini, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker te cilje zaradi obsega in učinkov ukrepa lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje teh ciljev.
- (32) Zaradi jasnosti bi bilo treba Uredbo (EGS) št. 2377/90 nadomestiti z novo uredbo.
- (33) Določiti bi bilo treba prehodno obdobje, ki bi Komisiji omogočilo pripravo in sprejetje uredbe, ki vključuje farmakološko aktivne snovi in njihovo razvrstitev glede na najvišje mejne vrednosti ostankov, kot so navedene v prilogah I do IV Uredbe (EGS) št. 2377/90, pa tudi nekaterih izvedbenih določb za to novo uredbo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Za name zagotavljanja varnosti hrane ta uredba določa pravila in postopke za določitev:

- (a) najvišje količine ostanka farmakološko aktivne snovi, ki se lahko dovoli v živilih živalskega izvora („najvišja mejna vrednost ostanka“);
- (b) ravni ostanka farmakološko aktivne snovi, določene zaradi nadzora v primeru nekaterih snovi, za katere najvišja mejna vrednost ostanka ni določena v skladu s to uredbo („referenčna vrednost za ukrepe“).

2. Ta uredba se ne uporablja za:

- (a) učinkovine biološkega izvora, namenjene ustvarjanju aktivne ali pasivne imunosti ali ugotavljanju stanja imunosti, ki se uporabljajo v imunoloških zdravilih za uporabo v veterinarski medicini;
- (b) snovi, ki spadajo v področje uporabe Uredbe (EGS) št. 315/93;

3. Ta uredba se uporablja brez poseganja v zakonodajo Skupnosti o prepovedi uporabe nekaterih snovi s hormonalnim ali tirostatičnim delovanjem in beta-agonistov pri živalih, namenjenih za proizvodnjo hrane, kakor to določa Direktiva 96/22/ES.

Člen 2

Opredelitve

Poleg opredelitev iz člena 1 Direktive 2001/82/ES, člena 2 Uredbe (ES) št. 882/2004 ter členov 2 in 3 Uredbe (ES) št. 178/2002 se za namen te uredbe uporabljajo naslednje opredelitve:

- (a) „ostanki farmakološko aktivnih snovi“ pomeni vse farmakološko aktivne snovi, izražene v mg/kg ali µg/kg sveže teže, bodisi zdravilne učinkovine, pomožne snovi ali produkte razgradnje in njihove metabolite, ki ostanejo v živilih, pridobljenih iz živali;
- (b) „živali, namenjene za proizvodnjo hrane“ pomeni živali, ki se vzrejajo, redijo, gojijo, zakoljejo ali nabirajo za proizvodnjo hrane.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

NASLOV II

NAJVIŠJE MEJNE VREDNOSTI OSTANKOV

POGLAVJE I

Ocena in obvladovanje tveganja

Oddelek 1

Farmakološko aktivne snovi, namenjene uporabi v zdravilih za uporabo v veterinarski medicini v Skupnosti

Člen 3

Vloga za pridobitev mnenja agencije

Razen v primerih, ko se uporablja postopek *Codex Alimentarius* iz člena 14(3) te uredbe, se glede vsake farmakološko aktivne snovi, namenjene uporabi v zdravilih za uporabo v veterinarski medicini v Skupnosti, ki se dajejo živalim, namenjenim za proizvodnjo hrane, poda mnenje Evropske agencije za zdravila („agencija“), ustanovljene v skladu s členom 55 Uredbe (ES) št. 726/2004, glede najvišjih mejnih vrednosti ostankov, ki ga oblikuje odbor za zdravila za uporabo v veterinarski medicini („odbor“), ustanovljen v skladu s členom 30 navedene uredbe.

Zato vložnik zahtevka za dovoljenje za promet z zdravilom za uporabo v veterinarski medicini, v katerem se takšna snov uporablja, oseba, ki namerava zaprositi za takšno dovoljenje za promet, ali po potrebi imetnik takšnega dovoljenja za promet predloži vlogo agenciji.

Člen 4

Mnenje agencije

1. Mnenje agencije vsebuje znanstveno oceno tveganja in priporočila za obvladovanje tveganja.

2. Namen znanstvene ocene tveganja in priporočil za obvladovanje tveganja je zagotoviti visoko raven varovanja zdravja ljudi ter hkrati preprečiti, da bi premajhna razpoložljivost ustreznih zdravil za uporabo v veterinarski medicini negativno vplivala na zdravje ljudi in živali ter dobro počutje živali. To mnenje upošteva vsa ustrezna znanstvena dognanja Evropske agencije za varnost hrane („EFSA“), ustanovljene s členom 22 Uredbe (ES) št. 178/2002.

Člen 5

Ekstrapolacija

Za zagotovitev razpoložljivosti dovoljenih zdravil za uporabo v veterinarski medicini za bolezni, ki prizadenejo živali, namenjene za proizvodnjo hrane, agencija pri pripravi znanstvenih ocen tveganj in oblikovanju priporočil za obvladovanje tveganj, in ob hkratnem zagotavljanju visoke ravni varovanja zdravja ljudi, pretehta o tem, da se najvišja mejna vrednost ostanka, ki je za neko farmakološko aktivno snov v posameznem živilu že

ugotovljena, uporabi tudi za drugo živilo, pridobljeno iz iste živalske vrste, oziroma da se najvišja mejna vrednost ostanka, ki je za neko farmakološko aktivno snov že ugotovljena za eno ali več živalskih vrst, uporabi tudi za druge živalske vrste.

Člen 6

Znanstvena ocena tveganja

1. Pri znanstveni oceni tveganja se upoštevajo presnova in izločanje farmakološko aktivnih snovi pri zadevnih živalskih vrstah, vrsta ostankov in njihova količina, ki jo lahko ljudje zaužijejo v življenjskem obdobju brez znatnega tveganja za zdravje in je izražena s sprejemljivim dnevnim vnosom. Uporabijo se lahko alternativni pristopi v zvezi s sprejemljivim dnevnim vnosom, če jih je Komisija določila v skladu s členom 13(2).

2. Znanstvena ocena tveganja zadeva naslednje:

- (a) vrsto in količino ostankov, za kateri velja, da ne pomenita nevarnosti za zdravje ljudi;
- (b) tveganje toksikoloških, farmakoloških ali mikrobioloških učinkov pri ljudeh;
- (c) ostanke, ki se pojavijo v živilih rastlinskega izvora ali ki izvirajo iz okolja.

3. Če presnove in izločanja snovi ni mogoče oceniti, se lahko pri znanstveni oceni tveganja upoštevajo podatki o spremljanju ali izpostavljenosti.

Člen 7

Priporočila za obvladovanje tveganja

Priporočila za obvladovanje tveganja temeljijo na znanstveni oceni tveganja, izvedeni v skladu s členom 6, in vsebujejo oceno:

- (a) razpoložljivosti alternativnih snovi za zdravljenje zadevnih živalskih vrst ali potrebe po ocenjeni snovi, da se prepreči nepotrebno trpljenje živali ali zagotovi varnost tistih, ki jih zdravijo;
- (b) drugih upravičenih dejavnikov, kot so tehnološki vidiki proizvodnje živil in krme, izvedljivost nadzora, pogoji uporabe in aplikacije snovi v zdravilih za uporabo v veterinarski medicini, dobre veterinarske prakse pri uporabi veterinarskih zdravil in biocidnih pripravkov ter verjetnost zlorabe ali nedovoljene oziroma prepovedane uporabe;
- (c) ali je treba določiti najvišjo ali začasno mejno vrednost ostanka za farmakološko aktivno snov v zdravilih za uporabo v veterinarski medicini, raven te najvišje mejne vrednosti ostanka in po potrebi katere koli pogoje ali omejitve za uporabo zadevne snovi;

- (d) kadar zagotovljeni podatki ne zadostujejo za določitev varne vrednosti ali kadar ni mogoče sprejeti končne odločitve v zvezi z zdravjem ljudi glede ostankov snovi zaradi pomanjkanja znanstvenih podatkov. V obeh primerih ni mogoče priporočiti najvišje mejne vrednosti ostankov.

Člen 8

Vloge in postopki

1. Vloga iz člena 3 je skladna z obliko in vsebino, ki ju določi Komisija v skladu s členom 13(1), in ji je priložena pristojbina, ki jo je treba plačati agenciji.

2. Agencija zagotovi, da odbor poda mnenje v 210 dneh od prejema veljavne vloge v skladu s členom 3 in odstavkom 1 tega člena. Kadar agencija zahteva, da se v določenem obdobju predložijo dodatne informacije o zadevni snovi, se ta rok preklic in se odloži do predložitve zahtevanih dodatnih informacij.

3. Agencija mnenje iz člena 4 pošlje predlagatelju vloge. Predlagatelj vloge lahko agenciji v 15 dneh od prejema mnenja pošlje pisno obvestilo, da želi ponovno preučitev mnenja. V tem primeru predlagatelj vloge agenciji v 60 dneh od prejema mnenja predloži natančno utemeljitev svoje zahteve.

Odbor v 60 dneh od prejema utemeljitve zahteve za ponovno preučitev predlagatelja preuči, ali bi bilo treba mnenje spremeniti in nato sprejme končno odločitev. Razlogi za odločitev, sprejeto na zahtevo, so priloženi končnemu mnenju.

4. Agencija v 15 dneh od sprejetja končnega mnenja to skupaj z obrazložitvijo pošlje Komisiji in predlagatelju vloge.

Oddelek 2

Druge farmakološko aktivne snovi, glede katerih je mogoče zaprositi za mnenje agencije

Člen 9

Mnenje agencije na zahtevo Komisije ali države članice

1. Komisija ali država članica lahko agenciji predloži zahteve za mnenje o najvišjih mejnih vrednostih ostankov v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) zadevna snov je odobrena za uporabo v zdravilu za uporabo v veterinarski medicini v tretji državi, v zvezi s to snovjo pa ni bila predložena nobena vloga v skladu s členom 3 za določitev najvišje mejne vrednosti ostankov v zadevnem živilu ali vrsti;

(b) zadevna snov je vključena v zdravilo, namenjeno uporabi v skladu s členom 11 Direktive 2001/82/ES, v zvezi s to

snovjo pa ni bila predložena nobena vloga v skladu s členom 3 te uredbe za določitev najvišje mejne vrednosti ostankov v zadevnem živilu ali vrsti.

V okoliščinah iz točke (b) prvega pododstavka, ko gre za manjše vrste ali uporabe v manjši meri, lahko zahtevek agenciji predloži zainteresirana stran ali organizacija.

Uporabljajo se členi 4 do 7.

Zahtevki za mnenje iz prvega pododstavka tega odstavka izpolnjujejo zahteve glede oblike in vsebine, ki jih določi Komisija v skladu s členom 13(1).

2. Agencija zagotovi, da odbor predloži mnenje v 210 dneh od prejema zahtevka Komisije, države članice ali zainteresirane strani ali organizacije. Če agencija zahteva, da se v določenem obdobju predložijo dodatne informacije o zadevni snovi, se ta časovni rok preklic do predložitve zahtevanih dodatnih informacij.

3. Agencija v 15 dneh od sprejetja končnega mnenja to pošlje Komisiji in po potrebi državi članici ali zainteresirani strani ali organizaciji, ki je vložila zahtevek, ob tem pa navede razloge za svoje sklepe.

Člen 10

Farmakološko aktivne snovi v biocidnih izdelkih, ki se uporabljajo v živinoreji

1. Za namene iz člena 10(2)(ii) Direktive 98/8/ES je treba najvišjo mejno vrednost ostanka za farmakološko aktivne snovi, namenjene uporabi v biocidnem pripravku, ki se uporablja v živinoreji, določiti:

(a) v skladu s postopkom iz člena 9 te uredbe za:

(i) kombinacije aktivnih snovi/vrst pripravkov, vključene v 10-letni program dela iz člena 16(2) Direktive 98/8/ES;

(ii) kombinacije aktivnih snovi/vrst pripravkov, ki bodo vključene v priloge I, IA ali IB Direktive 98/8/ES, za katere je pristojni organ sprejel dokumentacijo, kot je navedeno v členu 11(1)(b) navedene direktive, pred ... (*);

(b) v skladu s postopkom iz člena 8 te uredbe in na podlagi vloge, predložene v skladu s členom 3 te uredbe, za vse druge kombinacije aktivnih snovi/vrst pripravkov, ki se vključijo v priloge I, IA ali IB Direktive 98/8/ES, za katere države članice ali Komisija menijo, da jim je treba določiti najvišjo mejno vrednost ostankov.

(*) Datum začetka veljavnosti te uredbe.

2. Komisija razvrsti farmakološko aktivne snovi iz odstavka 1 v skladu s členom 14. Za namene razvrstitve Komisija sprejme uredbo iz člena 17(1).

V skladu s členom 10(2) Direktive 98/8/ES pa se določijo morebitne posebne določbe v zvezi s pogoji uporabe snovi, ki so razvrščene v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka.

3. Stroški ocen, ki jih opravi agencija na podlagi zahtevka v skladu z odstavkom 1(a) tega člena, se krijejo iz proračuna agencije, kot je navedeno v členu 67 Uredbe (ES) št. 726/2004. To pa ne velja za stroške ocen poročevalca, ki je bil določen v skladu s členom 62(1) navedene uredbe, za določitev najvišje mejne vrednosti ostankov, če je bil ta poročevalec določen s strani države članice, ki je že prejela pristojbino za to oceno na podlagi člena 25 Direktive 98/8/ES.

Znesek pristojbin za ocene, ki jih opravijo agencija in poročevalec na podlagi vloge, vložene v skladu z odstavkom 1(b) tega člena, se določi v skladu s členom 70 Uredbe št. 726/2004. Uporablja se Uredba Sveta (ES) št. 297/95 z dne 10. februarja 1995 o pristojbinah, ki se plačujejo Evropski agenciji za vrednotenje zdravil ⁽¹⁾.

Oddelek 3

Skupne določbe

Člen 11

Pregled mnenja

Kadar Komisija, vložnik po členu 3 ali država članica na podlagi novih informacij meni, da je potrebna preučitev mnenja za varovanje zdravja ljudi in živali, lahko od agencije zahteva izdajo novega mnenja o zadevni snovi.

Kadar je za posebna živila ali vrste v skladu s to uredbo določena najvišja mejna vrednost ostankov, se za določitev najvišje mejne vrednosti ostankov za te snovi v drugih živilih ali vrstah uporabljata člena 3 in 9.

Zahtevku iz prvega pododstavka mora biti priloženo pojasnilo vprašanja, ki ga je treba obravnavati. Za novo mnenje se, kakor je primerno, uporablja člen 8(2) do (4) oziroma člen 9(2) in (3).

Člen 12

Objava mnenj

Agencija objavi mnenja iz členov 4, 9 in 11, potem ko izbriše vse poslovne ali zaupne informacije.

⁽¹⁾ UL L 35, 15.2.1995, str. 1.

Člen 13

Izvedbeni ukrepi

1. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 25(2) in v posvetovanju z agencijo sprejme ukrepe glede oblike in vsebine vlog in zahtevkov iz členov 3 in 9.

2. Komisija v posvetovanju z agencijo, državami članicami in zainteresiranimi stranmi sprejme ukrepe v zvezi z:

- metodološkimi načeli ocene tveganja in priporočili za obvladovanje tveganja iz členov 6 in 7, vključno s tehničnimi zahtevami v skladu z mednarodno dogovorjenimi standardi;
- pravili o uporabi najvišjih mejnih vrednosti ostankov, ugotovljenih za neko farmakološko aktivno snov v posameznem živilu, za drugo živilo iste vrste ali najvišje mejne vrednosti ostankov, ugotovljenih za neko farmakološko aktivno snov za eno ali več živalskih vrst za druge vrste, kakor je določeno v členu 5. Ta pravila določajo, kako in v kakšnih okoliščinah se lahko uporabijo znanstveni podatki o ostankih v posameznem živilu ali vrsti ali več vrstah za določanje najvišjih mejnih vrednosti ostankov v drugih živilih ali drugih vrstah.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 25(3).

POGLAVJE II

Razvrstitev

Člen 14

Razvrstitev farmakološko aktivnih snovi

1. Komisija razvrsti farmakološko aktivne snovi, za katere je potrebno mnenje agencije o najvišjih mejnih vrednostih ostankov v skladu s členi 4, 9 ali 11, kakor je primerno.

2. Razvrstitev vključuje seznam farmakološko aktivnih snovi in terapevtske razrede, v katere spadajo. Razvrstitev določi za vsako takšno snov in po potrebi za vsako živilo ali vrsto tudi enega od naslednjih elementov:

- najvišje mejne vrednosti ostankov;
- začasne najvišje mejne vrednosti ostankov;
- odsotnosti potrebe po določitvi najvišje mejne vrednosti ostankov;
- prepovedi dajanja snovi.

3. Najvišja mejna vrednost ostankov se določi, kadar se to zdi potrebno za varovanje zdravja ljudi:

- (a) na podlagi mnenja agencije v skladu s členi 4, 9 ali 11, kakor je primerno; ali
- (b) na podlagi odločitve Komisije Codex Alimentarius, ki ji delegacija Skupnosti ni nasprotovala, za najvišjo mejno vrednost ostankov za farmakološko aktivno snov, namenjeno uporabi v zdravilih za uporabo v veterinarski medicini, pod pogojem, da je imela delegacija Skupnosti pred glasovanjem v Komisiji Codex Alimentarius na voljo znanstvene podatke, na podlagi katerih je bila sprejeta odločitev. V tem primeru se dodatna ocena agencije ne zahteva.

4. Začasna najvišja mejna vrednost ostanka se lahko določi, kadar so znanstveni podatki nepopolni, pod pogojem, da ni razloga za domnevo, da predlagane količine ostankov zadevne snovi ogrožajo zdravje ljudi.

Začasna najvišja mejna vrednost ostankov se uporablja za natančno določeno obdobje, ki ne presega petih let. To obdobje se lahko podaljša enkrat za največ dve leti, kadar je dokazano, da bi takšno podaljšanje omogočilo dokončanje znanstvenih študij, ki so v teku.

5. Najvišja mejna vrednost ostanka se ne določi, kadar ta na podlagi mnenja v skladu s členi 4, 9 ali 11, kakor je primerno, ni potrebna za varovanje zdravja ljudi.

6. Dajanje snovi živalim, namenjenim za proizvodnjo hrane je prepovedano na podlagi mnenja v skladu s členi 4, 9 ali 11, kakor je primerno, v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) kadar kakršna koli prisotnost farmakološko aktivne snovi ali njenih ostankov v živilih živalskega izvora lahko predstavlja nevarnost za zdravje ljudi;
- (b) kadar ni mogoče sprejeti nobene dokončne ugotovitve glede ostankov snovi za zdravje ljudi.

7. Kadar se zdi to potrebno za varovanje zdravja ljudi, razvrstitev vključuje pogoje in omejitve uporabe ali aplikacije farmakološko aktivne snovi, ki se uporablja v zdravilih za uporabo v veterinarski medicini in za katero velja najvišja mejna vrednost ostankov ali za katero ni bila določena nobena najvišja mejna vrednost ostankov.

Člen 15

Pospešeni postopek za mnenje agencije

1. V posebnih primerih, ko je treba zdravilo za uporabo v veterinarski medicini ali biocidni pripravek nujno odobriti

zaradi varovanja zdravja ljudi oziroma zdravja ali dobrega počutja živali, lahko Komisija, vsaka oseba, ki je predložila vlogo za mnenje v skladu s členom 3, ali država članica agencijo zaprosi za izvedbo pospešenega postopka za oceno najvišje mejne vrednosti ostanka farmakološko aktivne snovi, vsebovane v teh pripravkih.

2. Obliko in vsebino vloge iz odstavka 1 tega člena določi Komisija v skladu z določbami iz člena 13(1).

3. Z odstopanjem od rokov iz členov 8(2) in 9(2) agencija zagotovi, da odbor mnenje da v 120 dneh od prejema vloge.

Člen 16

Dajanje snovi živalim, namenjenim za proizvodnjo hrane

1. Živalim, namenjenim za proizvodnjo hrane v Skupnosti, se lahko dajejo samo farmakološko aktivne snovi, razvrščene v skladu s členom 14(2)(a), (b) ali (c), če je taka uporaba v skladu z določbami Direktive 2001/82/ES.

2. Odstavek 1 se ne uporablja v primerih kliničnih testov, ki jih odobrijo pristojni organi po priglasitvi ali odobritvi v skladu z veljavno zakonodajo, če ti ne povzročajo, da bi živila, pridobljena iz živali, ki so vključene v takšne teste, vsebovala ostanke, ki predstavljajo tveganje za zdravje ljudi.

Člen 17

Postopek

1. Komisija za namen razvrstitve iz člena 14 pripravi osnutek uredbe v tridesetih dneh od prejema mnenja agencije iz členov 4, 9 ali 11, kakor je primerno. Komisija pripravi tudi osnutek uredbe v tridesetih dneh od prejema odločitve Komisije Codex Alimentarius za določitev najvišje mejne vrednosti ostankov iz člena 14(3), ki ji delegacija Skupnosti ne nasprotuje.

Kadar se zahteva mnenje agencije, osnutek uredbe pa ni v skladu s tem mnenjem, Komisija zagotovi podrobno utemeljitev razlogov za odstopanja.

2. Komisija sprejme uredbo iz odstavka 1 tega člena v skladu z regulativnim postopkom iz člena 25(2) in najkasneje v 30 dneh po njegovem zaključku.

3. Komisija v primeru pospešenega postopka iz člena 15 sprejme uredbo iz odstavka 1 tega člena v skladu z regulativnim postopkom iz člena 25(2) in najkasneje v 15 dneh po njegovem zaključku.

NASLOV III

REFERENČNE VREDNOSTI ZA UKREPE

Člen 18

Določitev in pregled

Kadar se zdi potrebno zagotoviti delovanje nadzora živil živalskega izvora, uvoženih ali danih v promet v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004, lahko Komisija vzpostavi referenčne vrednosti za ukrepe za ostanke farmakološko aktivnih snovi, ki niso predmet razvrstitve v skladu s členom 14(2)(a), (b) ali (c).

Referenčne vrednosti za ukrepe se ob upoštevanju novih znanstvenih podatkov o varnosti hrane, zaključkih preiskav in analiz iz člena 24 in tehnološkega napredka redno pregledujejo.

Navedeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 26(3). Komisija lahko v njenih primerih uporabi nujni postopek iz člena 26(4).

Člen 19

Metode za določitev referenčnih vrednosti za ukrepe

1. Referenčne vrednosti za ukrepe, ki se določijo v skladu s členom 18, temeljijo na vsebini analita v vzorcu, ki ga lahko odkrijejo in potrdijo uradni laboratoriji za nadzor, imenovani v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004, z uporabo analizne metode, potrjene v skladu z zahtevami Skupnosti. Referenčna vrednost za ukrepe bi morala upoštevati najnižjo količino ostanka, ki jo je mogoče določiti z analizno metodo, potrjeno v skladu z

zahtevami Skupnosti. Pri tem Komisiji o izvajanju analiznih metod svetuje ustrezni referenčni laboratorij Skupnosti.

2. Brez poseganja v drugi pododstavek člena 29(1) Uredbe št. 178/2002 Komisija EFSA po potrebi pošlje zahtevek za oceno tveganja, da bi se ugotovilo, ali so referenčne vrednosti za ukrepe primerne za varovanje zdravja ljudi. EFSA v teh primerih zagotovi, da Komisija dobi mnenje v 210 dneh od prejema zahtevka.

3. Uporabljajo se načela za oceno tveganja, da se zagotovi visoka raven varovanja zdravja. Ocena tveganja mora temeljiti na metodoloških načelih in znanstvenih metodah, ki jih mora Komisija sprejeti v posvetovanju z EFSA.

Navedeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 26(3).

Člen 20

Prispevek Skupnosti podpornim ukrepom za referenčne vrednosti za ukrepe

Če uporaba tega naslova zahteva od Skupnosti financiranje ukrepov za podporo vzpostavitvi in delovanju referenčnih vrednosti za ukrepe, se uporablja člen 66(1)(c) Uredbe (ES) št. 882/2004.

NASLOV IV

DRUGE DOLOČBE

Člen 21

Analizne metode

Agencija se o ustreznih analiznih metodah za odkrivanje ostankov farmakološko aktivnih snovi, za katere so bile določene najvišje mejne vrednosti ostankov v skladu s členom 14 te uredbe, posvetuje z referenčnimi laboratoriji Skupnosti za laboratorijsko analizo ostankov, ki jih je določila Komisija v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004. Da bi se dosegel usklajen nadzor, zagotovi agencija informacije glede navedenih metod referenčnim laboratorijem Skupnosti in nacionalnim referenčnim laboratorijem, določenim v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004.

Člen 22

Kroženje živil

Države članice ne smejo prepovedati ali ovirati uvoza in dajanja živil živalskega izvora v promet iz razlogov, povezanih z najvišjimi mejnimi vrednostmi ostankov ali referenčnimi vrednostmi

za ukrepe, kadar so izpolnjene zahteve te uredbe in njenih izvedbenih ukrepov.

Člen 23

Dajanje v promet

Za živila živalskega izvora, ki vsebujejo ostanke farmakološko aktivne snovi in ki

(a) so razvrščena v skladu s členom 14(2)(a), (b) ali (c), na raven, ki je višja od najvišje mejne vrednosti ostankov, določene v skladu s to uredbo; ali ki

(b) niso razvrščena v skladu s členom 14(2)(a), (b) ali (c), razen v primerih, kjer je za to snov določena referenčna vrednost za ukrepe v skladu s to uredbo in raven ostankov ni enaka tej referenčni vrednosti za ukrepe ali od nje ni višja,

se šteje, da niso skladna z zakonodajo Skupnosti.

Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 26(2) te uredbe sprejme podrobna pravila o najvišji mejni vrednosti ostankov, ki jo je treba upoštevati za nadzor živil živalskega izvora, za katera se je uporabil člen 11 Direktive 2001/82/ES.

Člen 24

Ukrepi v primeru potrjene prisotnosti prepovedane ali nedovoljene snovi

1. Kadar so rezultati analiz nižji od referenčne vrednosti za ukrepe, pristojni organ izvede preiskavo, predvideno z Direktivo 96/23/ES, da bi ugotovil, ali obstajajo primeri nezakonitega dajanja prepovedanih ali nedovoljenih farmakološko aktivnih snovi, in po potrebi uporabil za ta namen določene kazni.

2. Kadar se pri teh preiskavah ali analizah proizvodov istega izvora ponavljajo rezultati, ki kažejo na potencialno težavo, pristojni organ vodi register z rezultati ter obvesti Komisijo in druge države članice v Stalnem odboru za prehranjevalno verigo in zdravje živali iz člena 26.

3. Komisija po potrebi predstavi predloge in v primeru proizvodov iz tretje države o tem opozori pristojni organ zadevne(-ih) držav(-e), od katerega zahteva pojasnilo o ponavljanju se prisotnosti takšnih ostankov.

4. Sprejmejo se podrobna pravila o uporabi tega člena. Navedeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 26(3).

NASLOV V

KONČNE DOLOČBE

Člen 25

Stalni odbor za zdravila za uporabo v veterinarski medicini

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za zdravila za uporabo v veterinarski medicini.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je en mesec.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 26

Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je en mesec.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1), (2), (4) in (6) ter člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 27

Razvrstitev farmakološko aktivnih snovi v skladu z Uredbo (EGS) št. 2377/90

1. Komisija do ... (*) v skladu z regulativnim postopkom iz člena 25(2) sprejme uredbo, ki vsebuje farmakološko aktivne snovi in njihovo razvrstitev glede na najvišje mejne vrednosti ostankov, ki so navedene v prilogah I do IV Uredbe (EGS) št. 2377/90, brez kakršnih koli sprememb.

2. Komisija ali država članica lahko za vsako snov iz odstavka 1, za katero je bila najvišja mejna vrednost ostanka določena v skladu z Uredbo (EGS) št. 2377/90, agenciji predloži tudi zahteve za mnenje o ekstrapolaciji na druge vrste ali tkiva v skladu s členom 5.

Uporablja se člen 17.

Člen 28

Poročanje

1. Komisija do ... (**) Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo.

2. Poročilo vsebuje zlasti pregled izkušenj, pridobljenih pri uporabi te uredbe, vključno z izkušnjami s snovmi, razvrščenimi po tej uredbi, ki imajo raznoliko uporabo.

3. Po potrebi se poročilu priložijo ustrezni predlogi.

(*) 60 dni po začetku veljavnosti te uredbe.

(**) Pet let po začetku veljavnosti te uredbe.

Člen 29

Razveljavitev

Uredba (EGS) št. 2377/90 se razveljavi.

Priloge I do IV k razveljavljeni uredbi se uporabljajo do začetka veljavnosti uredbe iz člena 27(1) te uredbe in Priloga V k razveljavljeni uredbi se uporablja do začetka veljavnosti ukrepov iz člena 13(1) te uredbe.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo ali po potrebi kot sklicevanja na uredbo iz člena 27(1) te uredbe..

Člen 30

Spremembe Direktive 2001/82/ES

Direktiva 2001/82/ES se spremeni:

1. člen 10(3) se nadomesti z naslednjim:

„3. Z odstopanjem od člena 11 Komisija sestavi seznam snovi, ki:

- so bistvenega pomena za zdravljenje kopitarjev; ali
- predstavljajo dodano klinično korist v primerjavi z drugimi razpoložljivimi možnostmi zdravljenja kopitarjev

in za katere je karenc najmanj šest mesecev v skladu z nadzornimi mehanizmi iz odločb 93/623/EGS in 2000/68/ES.

Navedeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebstvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 89(2a)“;

2. tretji pododstavek člena 11(2) se nadomesti z naslednjim:

„Komisija lahko spremeni veljavno ali določi novo karenc. Pri tem lahko Komisija razlikuje med različnimi živili, vrstami, načini dajanja in prilogami k Uredbi (EGS) št. 2377/1990. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebstvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 89(2a).“.

Člen 31

Sprememba Uredbe (ES) št. 726/2004

Člen 57(1)(g) Uredbe (ES) št. 726/2004 se nadomesti z naslednjim:

„(g) svetovanje o najvišjih mejnih vrednostih ostankov zdravil za uporabo v veterini in biocidnih pripravkov za uporabo v živinoreji, ki so sprejemljive v živilih živalskega izvora v skladu z Uredbo (ES) št. .../2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o določitvi postopkov Skupnosti za določitev mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih živalskega izvora (*).

(*) UL L ...“.

Člen 32

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...

Za Evropski parlament
Predsednik

...

Za Svet
Predsednik

...

UTEMELJITEV SVETA

I. UVOD

1. Komisija je 17. aprila 2007 Svetu predložila navedeni predlog, ki temelji na členu 152(4)(b) Pogodbe ES (soodločanje).
2. Evropski parlament je mnenje s prve obravnave dal 17. junija 2008. Ekonomsko-socialni odbor je mnenje predložil 26. septembra 2007. Odbor regij se je odločil, da mnenja o tem predlogu ne bo predložil.
3. Svet je zaključil prvo obravnavo in sprejel skupno stališče na zasedanju 18. decembra 2008 v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe.

II. CILJI

1. Namen predloga je pregledati in dopolniti obstoječe določbe o določitvi najvišjih mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih živalskega izvora. Glavni predlagani cilji so:
 - izboljšati dostopnost zdravil za uporabo v veterinarski medicini za živali za proizvodnjo živil, ob zagotavljanju visoke ravni varovanja zdravja ljudi;
 - vzpostaviti posebni pravni okvir za določitev najvišjih mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi, ki niso namenjene za uporabo v zdravilih za uporabo v veterinarski medicini v EU;
 - izboljšati usklajenost zakonodaje EU z mednarodnimi standardi, in sicer z uvedbo obveznosti, da se najvišje mejne vrednosti ostankov, ki jih določa *Codex Alimentarius*, vključijo v zakonodajo Skupnosti, kadar se Skupnost z njimi strinja;
 - zagotoviti jasne reference za nadzor (tj. referenčne vrednosti za ukrepe) v primerih, kjer najvišje mejne vrednosti ostankov niso določene.
2. Predlog pomeni izboljšavo kar zadeva poenostavitev in boljšo pripravo zakonodaje.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

A. Splošne ugotovitve

Skupno stališče Sveta se v glavnem sklada z mnenjema Komisije in Parlamenta, ker:

- potrjuje cilje in velik del ureditve, ki jo je predlagala Komisija in podprl Evropski parlament;
- vključuje številne spremembe, ki jih je Evropski parlament sprejel v prvi obravnavi.

Svet meni, da je poleg sprememb, ki jih je predlagal Parlament, treba uvesti tudi številne druge spremembe, da bi se bodisi pojasnilo področje uporabe nekaterih določb ali natančneje oblikovalo besedilo uredbe in zagotovila pravna varnost oziroma povečala skladnost uredbe z drugimi instrumenti Skupnosti.

B. Posebne ugotovitve

1. Glavne spremembe predloga Komisije

(a) Izboljšanje dostopnosti zdravil za uporabo v veterinarski medicini

Na predlog Parlamenta so bile spremenjene številne določbe, da bi se izboljšala dostopnost zdravil za uporabo v veterinarski medicini za živali za proizvodnjo hrane, zlasti za manj pomembne vrste ali uporabe v manjši meri (npr. člena 9 in 30).

Svet je prav za člen 9 želel pojasniti primere, v katerih države članice in Komisija lahko zaprosijo Agencijo za mnenje o najvišjih mejnih vrednostih ostankov. Vsebinsko je predlagal enake primere kot Parlament v svojem mnenju. Svet se je poleg tega zavzel za vključitev določb o načinih financiranja ocen najvišjih mejnih vrednostih ostankov aktivnih snovi, ki so vključene v biocidne pripravke: glavni razlog za to je razlikovanje med snovmi, vključenimi v proizvode, ki so že na tržišču, in novimi snovmi ter ustrezno upoštevanje že pobranih pristojbin za ocene, ki so bile ali bodo izvedene po direktivi 98/8/ES.

Svet je opozoril tudi na pomen zagotovitve visoke ravni varovanja zdravja ljudi – sprejel je nekatere spremembe, da bi se ta vidik ohranil (npr. členi 5, 7(d) in 16).

(b) Določitev/pregled in delovanje referenčnih vrednosti za ukrepe

Na podlagi številnih sprememb Parlamenta je bilo prilagojenih več določb, da bi se pojasnil predlog Komisije zlasti glede opredelitve referenčnih vrednosti za ukrepe in pogojev za njihovo določitev in pregled. Določeni so bili pogoji za dajanje živil živalskega izvora v promet in opredeljeni ukrepi, ki se sprejmejo v primeru odkritja prepovedane ali nedovoljene snovi.

(c) Poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu

Svet je tako kot Parlament od Komisije zahteval, naj o pridobljenih izkušnjah pri uporabi uredbe predstavi poročilo najpozneje 5 let po začetku njene veljavnosti. Svet je tudi zahteval, naj poročilo obravnava zlasti snovi, razvrščene v skladu z uredbo in katerih raba je dvojna.

2. *Stališče Sveta do sprememb Evropskega parlamenta*

Svet je brez sprememb v skupno stališče vključil naslednje predloge sprememb:

— 4, 6, 9, 10, 14 in 16;

delno ali načelno pa:

— 2, 3, 5, 45, 8, 11, 15, 17, 18, 21, 23, 24, 25, 26, 28, 30, 31, 32, 34, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 in 44.

Tako kot Komisija tudi Svet ne more sprejeti naslednjih pet predlogov sprememb, zato jih v skupno stališče ni vključil:

— 1, 20, 27, 33 in 36.

Kar zadeva predlog spremembe 1, Svet v nasprotju s Parlamentom meni, da je treba ohraniti dvojno pravno podlago, saj se predlog nanaša na delovanje notranjega trga proizvodov živalskega izvora, ki so vključeni v prilogo I Pogodbe.

Kar zadeva predlog spremembe 20, se je Svet zavzel za predlog spremembe 31, ki vzpostavlja tudi nujni postopek, vendar ohranja vnaprejšnjo oceno Agencije.

Kar zadeva predlog spremembe 27, Svet ni mogel sprejeti besedila Parlamenta, saj ne bi bilo mogoče izvrševati prepovedi prisotnosti farmakološko aktivne snovi (npr. pojav naravnega metabolita v živalih).

Kar zadeva predlog spremembe 33, Svet ni mogel sprejeti postopka komitologije s pregledom, saj meni, da je določitev najvišjih mejnih vrednostih ostankov posebnih snovi ukrep izključno izvedbene in ne zakonodajne narave.

Kar zadeva spremembo 36, Svet ni mogel sprejeti črtanja celotne klavzule o prostem pretoku. Predlaganega besedila Parlamenta tudi ne bi bilo mogoče izvajati, saj ob uvozni kontroli ne bi bilo mogoče z gotovostjo ugotoviti, ali odkriti ostanki izvirajo iz nedovoljenega doziranja. Vendar pa bi Svet lahko sprejel izboljšave besedila, ki bi pripomogle k jasnejšemu besedilu klavzule o prostem pretoku.

OPOMBA BRALCU

Institucije so se odločile, da v svojih besedilih ne bodo več navajale zadnje spremembe navedenih besedil.

Če ni navedeno drugače, se akti iz objavljenih besedil sklicujejo na akte v trenutno veljavni različici.